Τεύχος
#16

28 Οκτωβρίου 2012

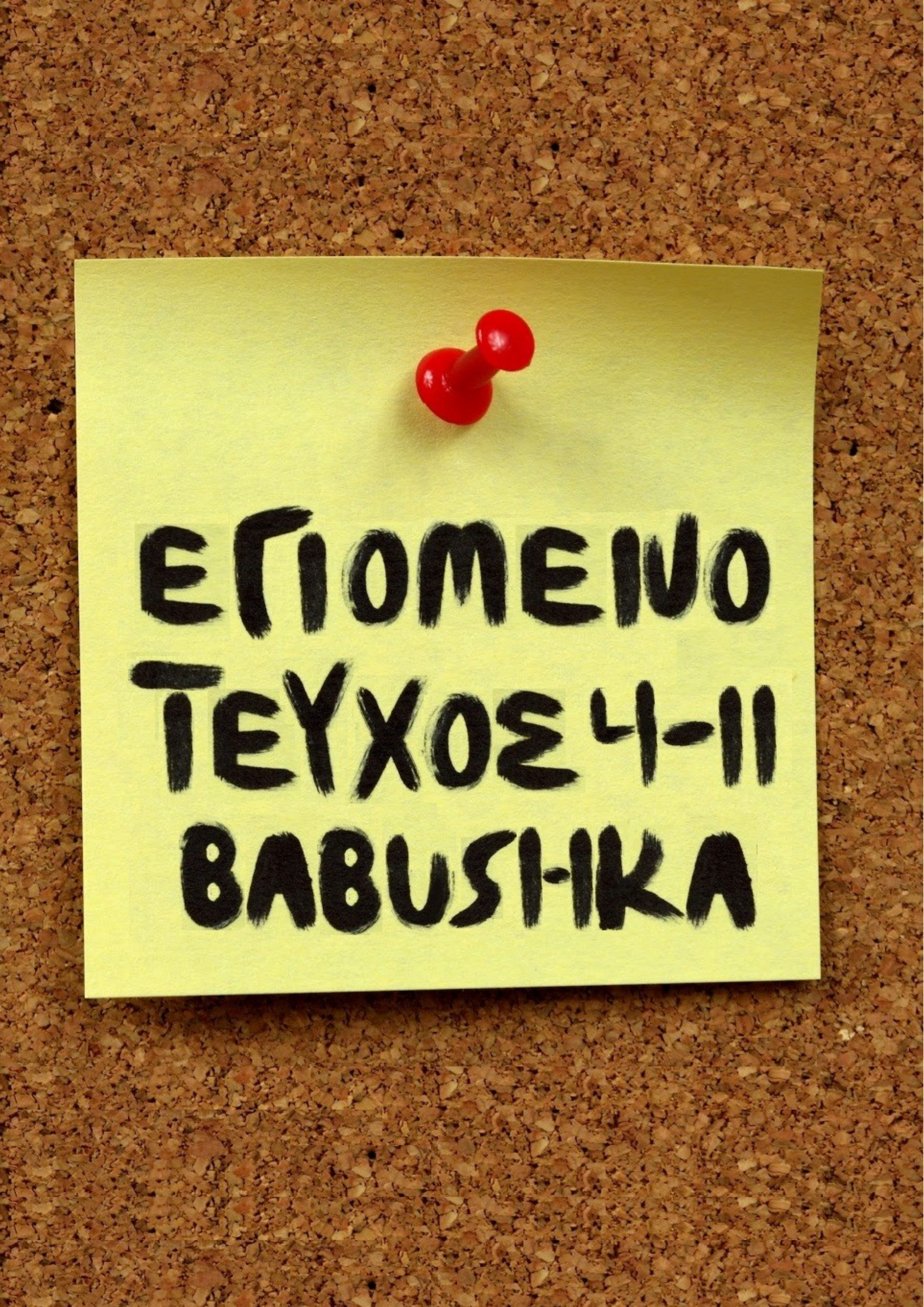
BABUSHKA

Ο λαός δεν ξεχνά ;

Το Ναι της Δεξιάς... - Η Εξέδρα του τσίρκου - Το ΌΧΙ της εποχής μας - Συνέντευξη : ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ - 28η Οκτωβρίου: όταν νίκησε ο Φασισμός.

του Λαου
πού
κυκλοφορούν
λεύτεροι
ΛΑΪΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ
ΕΑΜ

ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ 4-11
BABUSHKA

ΚΑΙ ΤΩΡΑ
ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ
ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ!

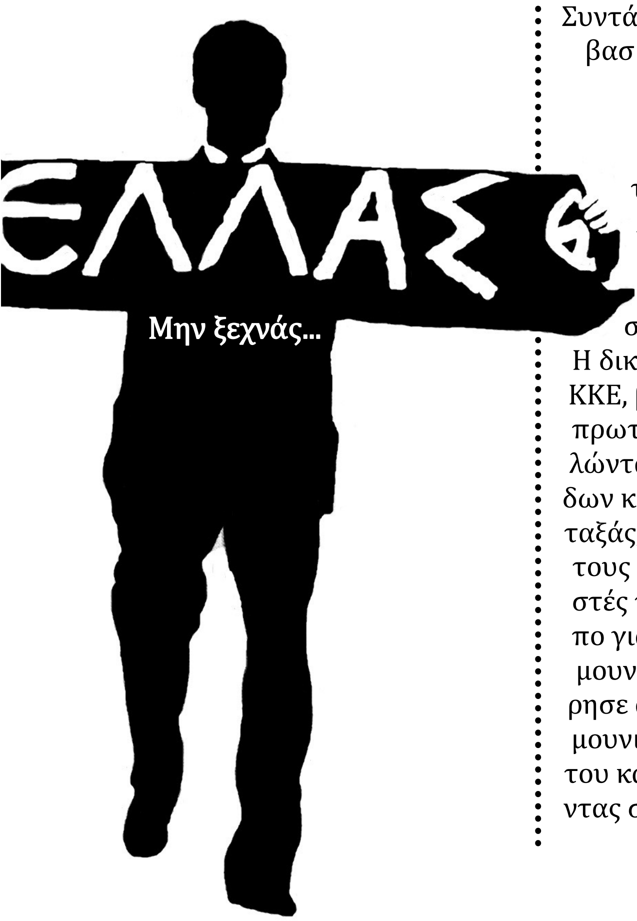
Τσι τάτα...

«Ακόμα και τα καριοφίλια των προγόνων μας του '21 θα ξεθάψουμε! [...] Μην αμφιβάλλετε, πως γρήγορα θα το σκάσουν τα παλικάρια του κόμματος απ' τις φυλακές και τα ξερονήσια για να βρεθούν στις πρώτες γραμμές του εθνικολαϊκού αγώνα» .

Άρης Βελουχιώτης, 1905-1945, οπλαρχηγός του ΕΛΑΣ

Το 1892 έγινε η πρώτη πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ελλάδα, από τον Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Καλλέργη. Το 1893, 2000 διαδήλωσαν ζητώντας οχτάωρο, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων. Το 1894, γίνεται μια μεγάλη συγκέντρωση με τα ίδια αιτήματα που λήγει με 10 συλλήψεις και τον Αύγουστο ακολουθεί σύλληψη του σοσιαλιστή Σταύρου Καλλέργη. Στην Καισαριανή την 1η Μαΐου 1944, η εργατική Πρωτομαγιά συνέπεσε με την άνανδρη εκτέλεση 200 Ελλήνων ανδρών κυρίως του ΕΑΜ από τις γερμανικές δυνάμεις Κατοχής.

Ύστερα από τις εκλογές του '36, τα δύο μεγάλα κόμματα της εποχής, αδυνατούσαν να έρθουν σε συνεννόηση μεταξύ τους. Μετά το θάνατο του τότε πρωθυπουργού Δεμερτζή, ο βασιλιάς Γεώργιος διόρισε πρωθυπουργό τον Ιωάννη Μεταξά, γνωστό οπαδό τότε της δικτατορικής εκτροπής. Ο διορισμός του Μεταξά συνέπεσε με την ευρεία ενεργοποίηση της Εργατικής τάξης, που πιεζόταν από την καταθλιπτική οικονομική κατάσταση. Με αφορμή την Γενική Απεργία που είχαν κηρύξει για τις 5 Αυγούστου του '36 τα συνδικάτα με πρόταση του ΚΚΕ, ο Μεταξάς ζήτησε την αναστολή σημαντικών άρθρων του Συντάγματος και με τη στήριξη του βασιλιά οδήγησε στο ξέσπασμα της 4ης Αυγούστου.

Κύριο γνώρισμα της Δικτατορίας της 4ης Αυγούστου ήταν ο σφοδρός αντικομμουνισμός. Εξάλλου η επιβολή της στηρίχθηκε στην "κομμουνιστική απειλή". Η δικτατορία καταδίωξε άγρια το ΚΚΕ, βασανίζοντας τα μέλη του με πρωτόγνωρες μεθόδους και εκτελώντας άλλα, μεταξύ άλλων μεθόδων και με εκπαραθυρώσεις. Ο Μεταξάς, είχε συσπειρώσει γύρω του τους πιο σκληρούς αντικομμουνιστές που είχε στείλει στη Γκεστάπο για εκπαίδευση κατά του Κομμουνισμού. Το καθεστώς προχώρησε ακόμα σε διώξεις και μη κομμουνιστών, πολιτικών αντιπάλων του και διαφωνούντων, προχωρώντας συχνά στο μέτρο των εξοριών σε νησιά του Αιγαίου.

Στις 27/9/του 1941 με πρωτοβουλία του ΚΚΕ ιδρύθηκε στην κατεχόμενη Αθήνα το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ). Στις 10/10/1941 έκανε την επίσημη εμφάνισή του με ένα Διάγγελμα-Μανιφέστο, που καλούσε σε ξεσηκωμό, ένταξη στο ΕΑΜ και πόλεμο εναντίον του στρατού κατοχής. Πολύ σύντομα κάτω από τις τάξεις του βρίσκεται το μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Στις 28/10/1941 με εντολή του ΕΑΜ ο λαός της Αθήνας, βγήκε στους δρόμους για να πανηγυρίσει το έπος στα βουνά της Αλβανίας. Ακολούθησαν απεργίες και κινητοποιήσεις που έκαναν τους κατακτητές να καταλάβουν ότι απέναντί τους πλέον είχαν ένα ξεσηκωμένο λαό. Το ΕΑΜ συνέχισε και άπλωσε τη δράση του σε όλη την Ελλάδα, προχωρώντας στον ένοπλο αγώνα με τον κλάδο του ΕΛΑΣ. Παράλληλα το ΕΑΜ ξεκίνησε την προσπάθειά για δημιουργία κράτους (το οποίο έμεινε γνωστό ως «Ελεύθερη Ελλάδα») σε περιοχές της υπαίθρου. Έτσι, μια νέα κατάσταση διαμορφώθηκε σε μεγάλο μέρος της ελληνικής υπαίθρου. Καθιερώθηκε ένα είδος λαϊκής τοπικής αυτοδιοίκησης, άρχισε η λειτουργία σχολείων, πατάχθηκαν οι ληστείες και οι ζωοκλοπές, ενώ λειτούργησαν επίσης και λαϊκά δικαστήρια.Το 1944 η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης διοργάνωσε εκλογές στις οποίες πήραν μέρος πάνω από 1.000.000 άτομα, μεταξύ αυτών για πρώτη φορά και γυναίκες άνω των 18 ετών.

Η ΕΞΕΔΡΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ!

Γράφει ο Spatournos

Το παρακάτω γεγονός που θα σας περιγράψω συνέβη ανήμερα τις 28η Οκτωβρίου, την μέρα της παρέλασης. Εγώ με τον Νώε –ο οποίος έχει free-pass σε όλα τα κυβερνητικά και κρατικά «δρώμενα» - καταφέραμε να τρυπώσουμε κάτω από την εξέδρα των επισήμων που είχε στηθεί μπροστά στην βουλή. Έτσι μπορούσαμε και εμείς να δούμε ακριβώς ότι θα έβλεπε και ο πρόεδρός Κάρολος. Πριν αρχίσει η παρέλαση ο Νώε προσπαθούσε να μου περιγράψει τι γινότανε σε ένα "παράλληλο" σύμπαν…

Νώε: έτσι που λες, θέλουν να ανεβάσουν την τιμή των τσιγάρων κατά δύο ευρώ.

Εγώ: απαράδεκτα πράγματα, πως θα το αντέξουν αυτό οι καπνιστές;

Νώε: το θέμα δεν είναι μόνο οι καπνιστές. Κυβερνητικό κανάλι στο παράλληλο σύμπαν που σου περιγράφω, έκανε έρευνα και παρουσίασε στοιχεία που λένε ότι το 75% καπνιστών και μη επιθυμούν να ανέβει η τιμή.

Εγώ: τι λες ρε Νώε έχεις χαζέψει; Γίνεται να θέλω εγώ να ανεβεί η τιμή;

Νώε: δεν σου είπα ότι θες εσύ αλλά ούτε ότι το κανάλι αυτό ρώτησε κανέναν, απλά τα στοιχεία παρουσίασε!

Εγώ: ααα λέω και εγώ και τι άλλο παρουσίασε το κανάλι αυτό;

Νώε: απαρίθμησε τα οφέλη από την άνοδο της τιμής, είπε ότι 125.000 νέοι δεν θα ξεκινήσουν το κάπνισμα και 360.000 γέροι θα το κόψουν.

Εγώ: κατάλαβα είναι και εκεί μπερδεμένοι, νομίζουν ότι θα ζήσουν για πάντα;

Νώε: κάτι τέτοιο!!

Εσύ: τα κανάλια σε όλα τα σύμπαντα, όταν το κράτος που τα στηρίζει βρίσκετε σε κρίση, κάθονται και προσπαθούν να βρουν το πιο γελοίο από τα δυσβάστακτα μέτρα που πρόκειται να πάρουν, έτσι ώστε να τρώνε όλη την μέρα τον χρόνο τους με αυτό και να μην μπορούν να σου παρουσιάσουν όλα τα υπόλοιπα , που είναι πολύ χειρότερα!

Εγώ: εσύ από πού πετάχτηκες;

Νώε: εγώ; Τι λες ρε;

Εγώ: Νώε δεν μιλάω σε εσένα. Κάποιος μου φάνηκε ότι πετάχτηκε.

Νώε: πάντως να ξέρεις αυτό το εκμεταλλεύτηκε ο Πέτρος και το έκανε μπίσνα.

Εγώ: τι εννοείς; Τι σκέφτηκε πάλι αυτό το επιχειρηματικό μυαλό;
Νώε: άνοιξε περίπτερο στον Παράδεισο και πουλάει τσιγάρα. Τρελή δουλεία, εκεί είναι όλοι μη καπνίζοντες, και επειδή τώρα δεν μπορούν να πάθουν κάτι κακό από το τσιγάρο καπνίζουν όλη μέρα. Φυσικά ο Πέτρος έχει βάλει το «+2» σε κάθε πακέτο!
Εγώ: κάποια μέρα να μου το θυμηθείς αυτός θα πάει μπροστά!
Εσύ: αφήστε την πολυλογία και δείτε την παρέλαση, υπάρχουν αποδοκιμασίες.
Εγώ: Νώε άκου ο κόσμος διαμαρτύρεται. Σαν μελωδία ακούγονται οι αποδοκιμασίες του λαού στα αυτιά μου.
Νώε: λες να σπάσουν τον αποκλεισμό; Να καταφέρουν να φτάσουν στην εξέδρα;
Εγώ: ρε Νώε να σου πω, εσύ γιατί είσαι εναντίον τον παρελάσεων;
Νώε: εκτός από τα γνωστά πειθαρχοστρατιωτικά ζητήματα που καταφέρνει να σου περάσει η παρέλαση, είναι και ένας ρατσισμός όσο αναφορά το σώμα σου αλλά και την ομορφιά σου.
Εσύ: Ναι εμένα επειδή ήμουν κοντός, με έβαζαν πάντα στο τέλος ξεχωρίζοντας με από τους άλλους φίλους μου που τους έβαζαν μπροστά.
Αυτή: εγώ πάλι ήμουν λίγο χοντρούλα και δεν με έβαζαν καθόλου!
Εγώ: κόφτε το ρε! Σαν πολλοί δεν μαζευτήκαμε;
Νώε: σε εμένα αναφέρεσαι;
Εγώ: έχει αρχίσει να μου την δίνει πολύ αυτό το κείμενο!
Νώε: ρε για κοίτα λίγο την παρέλαση. Κάτι δεν πάει καλά.
Εγώ: το αντίθετο, μάλλον κάτι πάει καλά, δεν γίνεται να μας πηγαίνει κόντρα συνέχεια, κάποια στιγμή πρέπει να γυρίσει.
Αυτός: λοιπόν επειδή αυτοί δεν μπορούν να σας περιγράψουν την κατάσταση, θα το κάνω εγώ. Η παρέλαση, μετατράπηκε σε αντιφασιστική, αντικυβερνητική πορεία. Ο κόσμος έσπασε τα κιγκλιδώματα μπλόκαρε την παρέλαση των αρμάτων, και διαμαρτύρεται μπροστά στο κτήριο της βουλής, ζητώντας το αυτονόητο, ζωή για όλους!
Εγώ: τώρα έχει νόημα να σας πω τι έχει γίνει; Έχω χάσει και τον Νώε από τότε που οι διαδηλωτές έσπασαν την εξέδρα.
Νώε: έχω χάσει και το Spatourno από την ώρα που οι διαδηλωτές αφόπλιζαν τις διμοιρίες των Ματ.
Το μόνο που έμεινε να δούμε είναι αν αυτή η περιγραφή είναι από αυτό το σύμπαν η από το παράλληλο, μακάρι να είναι από το δικό μας σύμπαν. Και αυτό δεν το λέω εγώ ή εσύ, αλλά όλοι και όταν λέω όλοι εννοώ όλοι εκτός από τους Φασίστες!
Κάνε την κάθε τους παρέλαση γιορτή! Την πειθαρχεία να την κάνεις ανυπακοή και την βλακεία να την σπας όπου την πετυχαίνεις! Αυτά από εμάς τα ταπεινά ζώα του εκφυλισμένου παράδεισου.
ΥΓ. Τα πρόσωπα και τα γεγονότα δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Η ΜΠΟΤΑ.

Την 28η Οκτωβρίου μην κάτσεις σπίτι. Κατέβα μια βόλτα στον ευαγγελισμό. Αν νομίζεις πως όλα αυτά που διαβάζεις μήνες τώρα στο ίντερνετ είναι μεμονωμένα περιστατικά ρατσιστικής βίας, πέρασε την 28η μια βόλτα από τα επείγοντα κάποιου νοσοκομείου στο κέντρο της Αθήνας.
Γράφει η **mpanana**

Πριν οι νεοναζί μπουν στη βουλή, πριν κάτσουν στους καναπέδες μας μέσα από το κουτί που έχεις στο σαλόνι, πριν τους δεις να σπάνε πάγκους στα πανηγύρια και τις λαϊκές, πριν διαβάσεις ότι το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας κατέγραψε 87 περιστατικά μέσα σε 9 μήνες.
28η 2011. Ένας μικροκαμωμένος Πακιστανός- Μπαγκλαντεσιανός –άτυχος μετανάστης από κάπου, κατεβαίνει τις σκάλες της πλατείας συντάγματος κρατώντας μπαλόνια. Λίγο πριν τον έχει σταματήσει μια μαμά για να αγοράσει ένα μπαλόνι μπομπ σφουγγαράκι για το γιό της. Κοιτάει αριστερά δεξιά μήπως κάποιος του κάνει νόημα για να πουλήσει κανένα μπαλόνι. Δεν είδε αυτούς που έρχονταν για αυτόν. Κανένας μας δεν τους είδε. Ενώ είναι ακόμα στα σκαλιά, 5-6 με σημαίες και μολών λαβέ στις μπλούζες τους τον σπρώχνουν βίαια να κατέβει τα σκαλιά. Μέσα σε λιγότερο από ένα λεπτό τον έχουν ξαπλώσει κάτω. Τον κλωτσάνε αλύπητα στο κεφάλι, στην πλάτη, όπου φτάνει η μπότα τους. Τα παρατεταμένα μας ε δε δεν φτάνουν για να τους σταματήσουν. Κάποιοι μπαίνουν στη μέση. Λίγοι, αλλά ευτυχώς υπάρχουν. Στα απέναντι σκαλιά είναι μια διμοιρία που η εντολή της είναι να προστατέψει την παρέλαση, όχι τους ανθρώπους. Αυτοί οι λίγοι τους σταματούν. Οι γιατροί της πλατείας τρέχουν τον σηκώνουν και τον πάνε σε ένα παγκάκι να τον φροντίσουν. Μπουλούκι, έτσι όπως είναι, προχωράνε προς το σιντριβάνι της πλατείας, με σηκωμένο το κεφάλι, σχεδόν περήφανοι. Ένας δεύτε-

ρος άτυχος και μικροκαμωμένος πουλάει σημαιάκια. Ελληνικά σημαιάκια. Δεν έχουν περάσει ούτε πέντε λεπτά. Τον αρπάζουν, τον ρίχνουν κάτω. Είναι ακόμα πιο θυμωμένοι. Τον χτυπάνε στο κεφάλι, στην πλάτη, όπου φτάνει η μπότα τους. Πιο άγρια από πριν, για πιο πολύ ώρα. Αυτοί που φωνάζουν, αυτοί που πάνε να τους σταματήσουν είναι ακόμα πιο λίγοι. Δε σταματάνε έτσι εύκολα. Τρέχει αίμα το κεφάλι του, τον χτυπάνε με κλωτσιές, με μπουνιές. 6-7 έναν. Τα ΜΑΤ στη θέση τους, ο συγκεντρωμένος κόσμος παρακολουθεί, μάλλον σοκαρισμένος, είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό. Σταματάνε, φεύγουν για λίγο. Ένας από τους κάποιους που πήγε να σταματήσει αυτό που γινόταν πλήρωσε το τίμημα λίγο αργότερα. Γύρισαν περισσότεροι για αυτόν. Γύρισαν με κοντάρια. Δε δείλιασε λεπτό. Σήκωσε το φερμουάρ του τζάκετ του και τους περίμενε. Και ήταν ένας. Είχε ήδη νικήσει.

Μια ώρα μετά είμαι στα επείγοντα του ευαγγελισμού. Μέσα στην αίθουσα δεν είναι αυτοί οι δύο που είδα να τους σπάνε τα κεφάλια. Είναι άλλοι. Περισσότεροι. Το ίδιο και χειρότερο χτυπημένοι. Έξω είναι οι φίλοι τους και περιμένουν. Όλα τα περιστατικά έχουν φτάσει εκεί από την ευρύτερη περιοχή του συντάγματος. Το ίδιο μπουλούκι ή άλλο έχει κάνει δουλειά. Άνθρωποι με κατεβασμένα τα πρόσωπα, με ανοιγμένα κεφάλια. Δε μπορούν καν να συνεννοηθούν με τους γιατρούς. Οι έλληνες άρρωστοι, χτυπημένοι κάνουν τους μεταφραστές από τα κρεβάτια τους.

Για μήνες μετά, μερικές φορές ακόμα σκέφτομαι την περσινή 28η Για μένα δεν στιγματίστηκε από το μαζικό γιουχάρισμα στους πολιτικούς που παρευρίσκονταν στην παρέλαση, δεν στιγματίστηκε από τις δηλώσεις του Παπούλια. Για μένα και τους φίλους μου που βρεθήκαμε εκείνο το πρωί στο σύνταγμα, η 28η του 2011 στιγματίστηκε από ρατσιστική βία. Από βία. Ωμή, με αίμα και κοντάρια και κλωτσιές στο κεφάλι. Μερικές φορές ακόμα θυμάμαι το πρόσωπο του πρώτου μετανάστη όταν τον σήκωσε ο γιατρός. Θυμάμαι το πρόσωπο του μέσα στον πόνο. Θυμάμαι τη διαδρομή από το σύνταγμα στον ευαγγελισμό, θυμάμαι πως χτυπούσε η καρδιά μου, από φόβο, από αδικία, από θυμό. Πρέπει να έκλαψα δυο μέρες μετά. Κρατιόμουν να το παίξω δυνατή, μα κάθε φορά που φέρνω στο μυαλό μου αυτό το πρωινό αλλάζει η διάθεση μου. Αν τα περιγράφω αλλάζει η φωνή μου. Κάθε φορά που θα βρεθώ ανάμεσα σε ανθρώπους που πολύ ελαφρά θα πουν ένα «να φύγουν οι λαθρομετανάστες», ένα ‘δε χωράμε’ θυμάμαι εκείνη την ημέρα στα επείγοντα όταν άνοιξε η πόρτα. Και τους είδα ξαπλωμένους, καθισμένους, χτυπημένους. Ολόκληρο το εθνικό αίσθημα σε μια πληγή στο κεφάλι. Μια χαρακιά όσο το κοντάρι της σημαίας.

--

Την 28η Οκτωβρίου μην κάτσεις σπίτι. Κατέβα μια βόλτα στον ευαγγελισμό. Αν νομίζεις πως όλα αυτά που διαβάζεις μήνες τώρα στο ίντερνετ είναι μεμονωμένα περιστατικά ρατσιστικής βίας, πέρασε την 28η μια βόλτα από τα επείγοντα κάποιου νοσοκομείου στο κέντρο της Αθήνας.

ΣΑΛΟΝΙΚΙΩΤΙΚΑ

Γράφει ο Μαχητικός

Σαλονίκη, η πόλη με τα αμέτρητα παρατσούκλια και άλλα τόσα χαζά κλισέ και ευφάνταστες πεποιθήσεις. Ξεκινώντας από το συμπλεγματικό χαρακτηριστικό της «συμπρωτεύουσας» ως το μακρινό αλλά τιμητικό. «συμβασιλεύουσα» του Βυζαντίου. Την τωρινή μας «Μπουγατσούπολη» και «Φραπεδούπολη», της πόλης του «χαλαρά» και του «έλα μωρέ τώρα», ως το πανέμορφο και μοναδικό ψηφιδωτό που είχε σχηματιστεί από το πολυπολιτισμικό και πολυφυλετικό της προφίλ των κατοίκων της.

Πολλά θα μπορούσα ακόμα να γράψω για την πόλη που μας μεγάλωσε και μας έκανε να την αγαπήσουμε όσο τίποτα. Όμορφα μα και συνάμα τόσο τρομακτικά και άσχημα αληθινά. Ιστορίες πραγματικές, βγαλμένες μέσα από καθημερινά γεγονότα καφρίλας, πρωτόγνωρα για την ιστορία της πόλης, για όσους γνωρίζουν καλά.

Μια πόλη, ένας τόπος, που ελευθερώθηκε πριν από 100 ακριβώς ολόκληρα χρόνια. Σκλαβωμένος περίπου 482 χρόνια κάτω από το ζυγό των Οθωμανών, που αν και είχε ένα μικρό ποσοστό Ελλήνων στη σύνθεση του, κατάφερε να διατηρήσει το χαρακτήρα και τα γνωρίσματα του.

Μια κοιτίδα πολιτισμού, πατρίδα πολλών λόγιων και σπίτι πολλών τεχνών. Κατάφερε μετά από την παρουσία τόσων κατακτητών, να κρατήσει τα βασικά της στοιχεία και να συνεχίσει μια κάποια πολιτισμική πορεία, στα όρια του επιτρεπτού πάντα. Μια κοινωνία εθνών που απέδειξε περίτρανα πως αν δεν υπάρχει πολιτική εμπλοκή και διαφόρων μορφών φανατισμοί, θρησκευτικού και εθνικιστικού περιεχομένου, μπορεί πολύ άνετα να συμβαδίσει και να συγχρονιστεί σε μια αρμονική διαβίωση ως ένα απόλυτα συμπαγές κομμάτι. Τρανή απόδειξη των όσων αναφέρω περί αρμονικής διαβίωσης, είναι η παραμονή του Τούρκουδήμαρχου στη θέση του για αρκετά χρόνια, η διατήρηση του Οθωμανικού συστήματος

διακυβέρνησης για να μη διαταραχτεί οικονομικά ο τόπος αλλά μέχρι και η διατήρηση της τάξης γινόταν ακόμα από τους Τούρκους αστυφύλακες. Χωρίς καμία διάκριση, κανένα φυλετικό διαχωρισμό και κυρίως χωρίς προσπάθειες ενοχοποίησης συγκεκριμένων κοινωνικών στρωμάτων.
Δυστυχώς όσα δεν κατάφεραν κατακτητές εκατοντάδων χρόνων, κατόρθωσε να πετύχει σε μερικά χρόνια και μόνο, η αρρώστια του ναζισμού. Εφαρμόζοντας πλήρως το σενάριο του «διαίρει και βασίλευε», οι αντιπρόσωποι του φασισμού στη χώρα μας και δη στη Θεσσαλονίκη, κατάφεραν σπουδαία αποτελέσματα για τον αγώνα τους.
Ακόμη και σήμερα διαπιστώνουμε κατάλοιπα των ημερών εκείνων, όταν οι Γερμανοί αξιωματικοί των Ναζί, καταδίωκαν την κοινωνία των Εβραίων, μοιράζοντας τις περιουσίες των με μερικούς επιλεγμένους κουκουλοφόρους από την Ελληνική κοινωνία. Προδοτών φυσικά της κουλτούρας του τόπου, ευκαιριακοί τυχοδιώκτες, που εκμεταλλευόμενοι το καθεστώς τρομοκρατίας των ναζί συνεργατών τους, αλώνιζαν την πληγωμένη κοινωνία της πόλης.

Έσπειραν τέτοιο μίσος στις γειτονιές της πόλης, εξοντώνοντας πλήρως τον Εβραϊκό πληθυσμό, εξαθλιώνοντας ακόμα περισσότερο τους Ρωμά, οδηγώντας τους εξεγερμένους πατριώτες στη λαιμητόμο και στις πολλαπλές κρεμάλες που είχαν στήσει οι ναζί σε κάθε πεζοδρόμιο της πόλης. Είναι αλησμόνητες οι φωτογραφίες από τα κρεμασμένα πτώματα πατριωτών στα δέντρα, οι δημόσιοι εξευτελισμοί των Εβραίων από τους ναζί.

Η εξαθλίωση είχε κυριεύσει τον τόπο, ένα χάος εξαιτίας της τυφλής και αλόγιστης βίας, σε συνδυασμό με την πείνα από το φορολογικό καθεστώς των ναζί, είχε οδηγήσει τον κόσμο σε άλλα μονοπάτια. Σκοτεινά και δύσβατα. Πολλοί συνεργάτες των Γερμανών είχαν κάνει περιουσίες σε ένα βράδυ, λόγω της μαύρης αγοράς που είχε στηθεί, εξαιτίας της τεχνητής κρίσης που είχε δημιουργηθεί σε βασικά είδη διαβίωσης.

Όλα αυτά οδήγησαν το χρήμα σε λάθος χέρια, με εντελώς λαθεμένες τακτικές και φυσικά την οργή στα μυαλά και στις σκέψεις πολλών συνανθρώπων μας. Κάπως έτσι ράγισε το ψηφιδωτό της πόλης και μετά την άτακτη φυγή του κατακτητή, οι ατιμώρητοι εγκληματίες πολέμου, μπόρεσαν να κυκλοφορούν αγέρωχοι στα στενά της όμορφης πόλης.

Μια πόλη που έχασε την αλλοτινή αίγλη της, την σπάνια εκείνη ομορφιά που έδιναν οι λογής μυρωδιές από όλα τα τσουκάλια όλης της γης. Μπορεί να έφυγε ο ναζί κλέφτης αλλά έμεινε η στάμπα του συνεργάτη του, εκείνη η πάστα ανθρώπου που δεν το έχει σε τίποτα να σκοτώσει, βασανίσει ένα άνθρωπο, αρκεί να κερδίσει το πιο μικρό συμφέρον.
Λύκοι να παριστάνουν τους αμνούς, δοσίλογοι να υποκρίνονται τους πατριώτες για μια σύνταξη, ρουφιάνοι να εφευρίσκουν πλαστές ιστορίες για να καλύψουν τη ντροπή τους. Όλοι αυτοί οδήγησαν τον τόπο μας σε ένα συνεχή μαρασμό, κανένας δε μπόρεσε να κυκλοφορήσει άνετα και όμορφα όπως παλιά.

Ακόμα και στο σήμερα, που οι άστεγοι στην Πλατεία Αριστοτέλους είναι περισσότεροι από τα παγκάκια και από τις καρέκλες από όλες τι καφετέριες μαζί, αυτοί σπεύδουν να κάνουν γιορτές σημαίας για να κρατήσουν ψηλά το φρόνημα του Έλληνα. Αντί να μαζέψουν όλα αυτά τα λεφτά που πάνε σε γιορτές και φανφάρες και να προσπαθήσουν να σκύψουν στο πρόβλημα της κοινωνίας, να ανακουφίσουν κάπως τον πόνο των αδυνάτων και δύστυχων της εποχής μας.

Υποκριτές που κοιτάνε μονάχα να ξεκλέψουν μερικές στιγμές δημοσιότητας, αχόρταγοι εραστές του τηλεοπτικούς και φωτογραφικού φακού, ανήμποροι να εισακούσουν τις ταγές της εποχής. Να μεταφράσουν τα μηνύματα των καιρών και να χαμηλώσουν το βλέμμα τους χαμηλά κάτω στη γη, εκεί που είναι το φρόνημα των Ελλήνων και να προσπαθήσουν να κερδίσουν λίγη από τη χαμένη αξιοπρέπεια τους.

Καλές οι παρελάσεις και τα αγήματα τιμών, καλύτερα όμως μαθήματα ιστορίας θα ήταν για τα παιδιά και για όλους εμάς, αν προσπαθούσαν να δείξουν την ελάχιστη ανθρωπιά και το φιλότιμο που είχε πάντοτε αυτός ο τόπος.

Τότε που δε μετρούσε η εμφάνιση και ο «παράς», τότε που τα εξαθλιωμένα και αποστεωμένα παιδιά της πόλης, έβρισκαν τροφή και θαλπωρή από ανώνυμους πολίτες της περιοχής. Όταν μετρούσε η ματιά και το θλιμμένο βλέμμα αλληλοκατανόησης και τα γράμματα και οι τέχνες ήταν αφιερωμένες στη λευτεριά και όχι σε χορηγούς και πλουτοκράτες.

Σαλονίκη αγαπημένη μου, ο μόνος τρόπος να ζήσεις ξανά τις ένδοξες εκείνες μέρες σου είναι να αποβάλλεις το συντομότερο δυνατό τον άρρωστο σπόρο που σε κάνει να μοιάζεις ολοένα και πιο πολύ με άσπλαχνη μάνα. Και αυτό θα γίνει όσο και αν δε το θέλουν και δε το περιμένουν κάποιοι, τα παιδιά σου δε θα σε αφήσουν έτσι. Η πόλη θα γίνει και πάλι δική μας, μαζί θα φτιάξουμε το δικό μας ψηφιδωτό. Πιο πολύχρωμο από ποτέ, ακόμα πιο περίπλοκο και ανάγλυφο όσο ποτέ.

BABUSHKA

Κάθε Σάββατο βράδυ, στις 9:00 , στο

omniatv

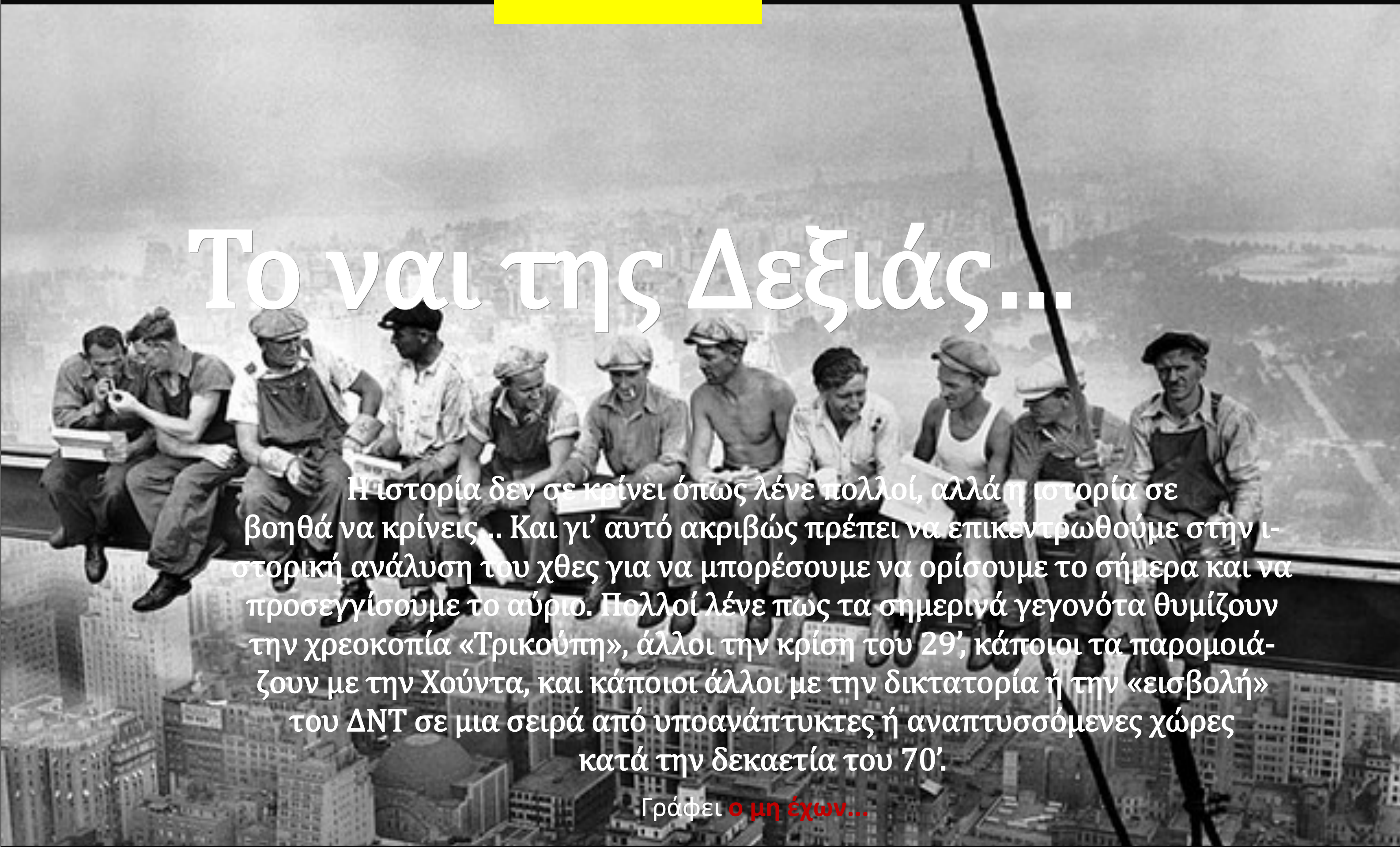
ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

Η λογοκρισία στην ΕΡΤ-3 καλά κρατεί και πλέον με άνωθεν εντολές από την Αθήνα. Πιο συγκεκριμένα όπως μαθαίνουμε, έπειτα από τηλεφώνημα του Αιμίλιου Λάτσιου κόπηκε από το ρεπορτάζ ο δημοσιογράφος που είχε αναλάβει την κάλυψη του τριημέρου των εκδηλώσεων στη Θεσσαλονίκη, γιατί σήμερα το πρωί μετέδωσε τις αποδοκιμασίες των πολιτών κατά του Πρωθυπουργού και του Κάρολου Παπούλια έξω από το ναό του Αγίου Δημητρίου. Σύμφωνα με πληροφορίες, έπειτα από τηλεφώνημα του Αιμίλιου Λάτσιου και παρέμβαση των Μπλιάτκα και Τσίμπα ο δημοσιογράφος αντικαταστάθηκε από συνάδελφο του, που έλαβε σαφείς εντολές να παραμείνει "στο εορταστικό κλίμα των ημερών".

Σε νέο πάγωμα των πλειστηριασμών από την 1/1/2013 και για ένα χρόνο προχωρά, σύμφωνα με τα "Νέα" η κυβέρνηση. Συγκεκριμένα, σε ότι αφορά τους πλειστηριασμούς ακινήτων, η κυβέρνηση θα επεκτείνει τη σχετική διάταξη, που λήγει στις 31/12 2012, για έναν ακόμη χρόνο. Στελέχη του υπουργείου Ανάπτυξης τονίζουν ότι στόχος είναι να προστατευτεί η απομείωση της αξίας της περιουσίας των Ελλήνων καθώς ενδεχόμενη απελευθέρωση των πλειστηριασμών μπορεί να οδηγήσει σε κατάρρευση της αγοράς ακινήτων και των τιμών. Σε ό,τι αφορά τα προγράμματα για την ελάφρυνση νοικοκυριών με οφειλές προς τράπεζες, οι ρυθμίσεις τις οποίες επεξεργάζεται το υπουργείο Ανάπτυξης δεν αφορούσε σε καμία περίπτωση οριζόντια διευθέτηση των δανείων.

Το χρονικό του προαναγγελθέντος μονοπωλίου τελείωσε με την εξαγορά της Olympic Air από την Aegean. Το κακό δημόσιο μονοπώλιο της Ολυμπιακής τελεύτησε, μόνο και μόνο για να γεννηθεί ένα ιδιωτικό μονοπώλιο που θα εκτινάξει σε ακόμα μεγαλύτερα ύψη τα εισιτήρια στις αερομεταφορές και θα νέμεται αποκλειστικά τις κλιμακούμενες επιδοτήσεις των δήθεν " αγόνων" γραμμών, με την καταλήστευση των φορολογούμενων πολιτών! Το μονοπώλιο που απέτρεψε η Κομισιόν στην ελληνική αγορά αερομεταφορών, απαγορεύοντας προ έτους τη συγχώνευση Aegean -Olympic, δημιουργείται τώρα με την εξαγορά της δεύτερης από την πρώτη. Διαπιστώνοντας ότι δεν μπορεί να οδηγήσει την Olympic σε τροχιά ανάπτυξης και κερδοφορίας, η μητρική MIG πουλάει ολόκληρο το πακέτο μετοχών της θυγατρικής της στην ανταγωνίστρια Aegean. Η εισηγμένη εταιρία καθίσταται έτσι απόλυτος κυρίαρχος στις εσωτερικές αερομεταφορές, διευρύνοντας το μερίδιο της και στις διεθνείς πτήσεις.

Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της « Εφημερίδας των Συντακτών», την οποία εκδίδει ο « Συνεταιρισμός των εργαζομένων σε εφημερίδες και περιοδικά», που συγκρότησαν πρώην εργαζόμενοι της « Ελευθεροτυπίας» και της « Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» - δημοσιογράφοι, τεχνικοί και διοικητικοί - μετά την κρίση και την αναστολή έκδοσης της εφημερίδας. Ήδη έχει ανέβει η δοκιμαστική έκδοση της ιστοσελίδας της εφημερίδας, εδώ: http://www.efsyn.gr/

Το ναι της Δεξιάς...

Η ιστορία δεν σε κρίνει όπως λένε πολλοί, αλλά η ιστορία σε βοηθά να κρίνεις... Και γι' αυτό ακριβώς πρέπει να επικεντρωθούμε στην ιστορική ανάλυση του χθες για να μπορέσουμε να ορίσουμε το σήμερα και να προσεγγίσουμε το αύριο. Πολλοί λένε πως τα σημερινά γεγονότα θυμίζουν την χρεοκοπία «Τρικούπη», άλλοι την κρίση του 29', κάποιοι τα παρομοιάζουν με την Χούντα, και κάποιοι άλλοι με την δικτατορία ή την «εισβολή» του ΔΝΤ σε μια σειρά από υποανάπτυκτες ή αναπτυσσόμενες χώρες κατά την δεκαετία του 70'.

Γράφει ο μη έχων...

Από το 2008 υπάρχουν και σε τοπικό αλλά και διεθνές επίπεδο, αρκετές φωνές, οι οποίες υποστηρίζουν ότι η τωρινή διεθνής κρίση είναι η μεγαλύτερη όλων των εποχών. Μιλάνε δηλαδή για μια δομική κρίση του καπιταλιστικού μοντέλου. Τι σημαίνει όμως δομική κρίση ενός οικονομικού συστήματος;

Πολύ απλά σημαίνει, πως όλες εκείνες οι λειτουργίες, οι θεσμοί και οι κανονισμοί οι οποίοι το στηρίζουν έχουν πληγεί ανεπανόρθωτα και δεν μπορούν να παρέχουν καμία λύση στο πρόβλημα του όλου μοντέλου. Δεν μπορεί δηλαδή το συγκεκριμένο σύστημα να ξεπεράσει την ίδια του την κρίση.

Επίσης ένα οικονομικό σύστημα, όπως ο σημερινός καπιταλισμός, αποτελεί την «αναβάθμιση» όλων των προηγούμενων μοντέλων καπιταλιστικής οικονομίας. Δηλαδή, Καπιταλισμό είχαμε και την δεκαετία του 30', καπιταλισμό και το 70' καπιταλισμό και σήμερα , όμως ο σημερινός υπερκαλύπτει όλα τα προηγούμενα.

Από την άλλη η οικονομία στηρίζεται και από τους κοινωνικούς και πολιτικούς θεσμούς που επικρατούν στην εκάστοτε χωροχρονική συγκυρία και επηρεάζεται άμεσα από αυτούς.

Αυτό που βιώνουμε σήμερα και η φάση στην οποία περνά η σημερινή παγκόσμια οικονομία θα λέγαμε ότι μοιάζει και με πρώτες χρεοκοπίες στις αρχές του $20^{ου}$ αιώνα και με την μεγάλη κρίση του 29' και του 70'. Παρόμοια οι πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες ομοιάζουν και με τις δικτατορίες του δευτέρου μισού του $20^{ου}$ αιώνα καθώς και με τα φασιστικά καθεστώτα της δεκαετίας του 30' αλλά και με τις επεμβάσεις του ΔΝΤ σε διάφορες χώρες προ 20ετίας.

Σκεπτόμενοι με το εμπορικό ιστορικό ρητό: «κάθε αυτοκρατορία αντέχει 100 χρόνια», μπορούμε να πούμε πως η παντοκρατορία του καπιταλισμού οδεύει προς το τέλος της.

Και αν δούμε πως – ιστορικά σε κάθε μεγάλο «πρόβλημα» που είχε ο καπιταλισμός, έδειχνε στην κοινωνία ένα αρκετά άσχημο, αυταρχικό και απάνθρωπο πρόσωπο, τώρα ίσως επειδή είναι στα τελειώματα και τέλος πάντων έχει το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετώπισε, αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει όλα εκείνα τα απάνθρωπα μέσα που χρησιμοποίησε ιστορικά.

Η σημερινή κατάσταση λοιπόν δεν μοιάζει ακριβώς με κάποια συγκεκριμένη περίοδο αλλά περιέχει στοιχεία από όλη την- εδώ και 200 χρόνια- ιστορία.

Πρώτα και κύρια έχουμε μια παγκόσμια αγορά στο έλεος της κρίσης, η οποία όπως είπα και παραπάνω αποτελεί συνέχεια της κρίσης του 70', είναι «η κρίση που δεν μας έπιασε» όπως λένε... Η οποία δεν ξεπεράστηκε αλλά «κουκουλώθηκε» με το άθλιο μανδύα του νεοφιλελευθερισμού,

Η ιστορία επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα.

Karl Marx (1818-1883 , Γερμανός φιλόσοφος)

ο οποίος και γι αυτό δεν εφαρμόστηκε μια και έξω αλλά συνεχίστηκε και συνεχίζει να εφαρμόζεται από το 70' μέχρι και σήμερα σε όλο και περισσότερες χώρες.

Η πλήρως ελεύθερη αγορά, η οποία δεν υπολογίζει κανέναν και τίποτα καθώς καλύπτει τα πιθανά ρίσκα της με ολόκληρους μηχανισμούς όπως οι off-shore εταιρίες, οι οποίες οδηγούν βάση αρκετών πιθανοτήτων σε σίγουρη χρηματοπιστωτική φούσκα, σε συνδυασμό με την πλήρη διάλυση των όποιων εργασιακών δικαιωμάτων αποτελούν ένα εκρηκτικό μείγμα απόλυτης καταστροφής. Αυτός ο διεθνής πλέον εργασιακός μεσαίωνας, είναι που προσάπτει στην σημερινή κατάσταση, στοιχεία παρόμοια με εκείνα της κατάστασης που βίωναν οι εργαζόμενοι κατά την περίοδο του περιβόητου αγώνα δια του οκτάωρου, των κοινωνικών παροχών και της ασφάλισης.

Η σχεδόν δικτατορική εκτροπή των δημοκρατικών θεσμών και η άμεση εμπλοκή μεγάλων δυνάμεων στα εσωτερικά μικρότερων κρατών, με σκοπό την υποστήριξη και συνέχιση μιας πολιτικής όπως ο νεοφιλελευθερισμός δίνει στην σημερινή πραγματικότητα πινελιές από την εποχή του Αγγλικού και Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού με τις διάφορες δικτατορίες και την ανάμειξη των μυστικών υπηρεσιών τους σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τέλος η συνεχόμενη συντηρητικοποίηση και ο αυξανόμενος εκφασισμός της κοινωνίας, δηλαδή το πέρασμα από την σοσιαλδημοκρατία σε μια διεθνή δεξιά κυριαρχία, η οποία απέτυχε μέχρι στιγμής να δώσει λύση στην κρίση και αναγκάζεται από την αστική τάξη να στραφεί όλο και σε πιο δεξιές- συντηρητικές πολιτικές αναζωογονώντας παράλληλα την παραδοσιακή αντικομουνιστική ακροδεξιά και τις νεοναζιστικές οργανώσεις, συνθέτει ένα μείγμα παρόμοιο με εκείνο της προπολεμικής δεξιάς και της μετεμφυλιακής ακροδεξιάς.

Η πλειοψηφία της διεθνής κοινωνίας, αποφάσισε εδώ και δύο δεκαετίες να πει το μεγάλο «ναι» ξανά στην δεξιά και τώρα ίσως και στην νέου τύπου- αλλά παλαιάς ιδεολογίας ακροδεξιά, ξεχνώντας πως «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά!»...

Από την μεριά τους αυτοί, οι δεξιοί εξουσιαστές μας αυτή την στιγμή έχουν πει το μεγάλο «ναι σε όλα» στην αστική τάξη, που για να μην ξεχνιόμαστε, αποτελεί τμήμα της.

Μέσα στο περιβάλλον του καταρρέοντα διεθνή καπιταλισμού ο αυταρχισμός, ο συντηρητισμός και ο ταξικός συσχετισμός αυξάνεται με ραγδαίο ρυθμό, οδεύουμε προς την κορύφωση της μάχης, την μάχη όλων εκείνων των μαχών που δόθηκαν στο παρελθόν.

Οι λαοί και οι εργαζόμενες μάζες της Ευρώπης αλλά και όλης της υφηλίου πρέπει να σκεφτούν την ιστορία τους. Δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την δεξιά, από τον φασισμό και την καπιταλιστική ελεύθερη οικονομία, καθώς κάθε 30 περίπου χρόνια τους πρόδιδε και τους χτυπούσε με το πιο απάνθρωπο τρόπο μόνο και μόνο για να μην πληρώσει ο ίδιος τα σπασμένα του.

Οι λαοί και οι εργαζόμενες μάζες της Ευρώπης αλλά και όλης της υφηλίου πρέπει να σκεφτούν την ιστορία τους. Δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την αντιαριστερή-αντικομουνιστική ακροδεξιά καθώς ιστορικά έδηξε το απάνθρωπο πρόσωπο της εναντίον μιας μερίδας ανθρώπων που μαζί με τα λάθη τους κουβαλούσαν τον αγώνα για την ελευθερία ολόκληρης της κοινωνίας.

Το σημερινό λαϊκό και εργατικό ΟΧΙ ενάντια στο καθολικό ΝΑΙ της δεξιάς, είναι πιο επιτακτικό από ποτέ, πιο σημαντικό και από το μεγάλο ΟΧΙ κατά το έπος του 40'.

Τιμάμε την ιστορία μας, αυτή τη στιγμή και με τα σημερινά δεδομένα σημαίνει πως αγωνιζόμαστε για ένα νέο ΕΑΜ, ένα Εργατικό Αντικαπιταλιστικό Μέτωπο που θα νικήσει για όλους εκείνους που βασανίζονται, για όλους εκείνους που θα γεννηθούν και φυσικά για όλους εκείνους που χάθηκαν για ένα μεγάλο ΟΧΙ.

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΑΝΟΙΧΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

'Λαός που δε μαθαίνει από την ιστορία του είναι υποχρεωμένος να την ξαναζήσει.''

Το σημείωμα αυτό δεν διεκδικεί ούτε στο ελάχιστο να αποτελέσει ένα κείμενο πάνω στην ιστορία στηριγμένο σε επιστημονική μεθοδολογία και έρευνα.

Γράφει ο Παναγιώτης Μαυροειδής

Βρισκόμαστε όμως σήμερα να γιορτάζουμε την επέτειο της έναρξης της επίθεσης της φασιστικής Ιταλίας στην Ελλάδα. Ζούμε επίσης σε στιγμές τριπλής οικονομικής και πολιτικής κατοχής από Ευρωπαϊκή Ένωση, ΔΝΤ και ελληνική ολιγαρχία.

Τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα της κοινωνικής πλειονότητας κηρύσσοντα παράνομα, με την τρικομματική κυβέρνηση της αθλιότητας στο ρόλο του ντελάλη των θανατικών αποφάσεων της τρόικα.

Με τον Δένδια να δηλώνει ''αν η αστυνομία κάνει τη δουλειά της, η Χρυσή Αυγή, δε θα χρειάζεται''.... Μια δήλωση που λέει πολλά. Κυρίως αποκαλύπτει, πως τα διαφορετικά όπλα και δρόμοι, οι διαφορετικοί ρόλοι κράτους και παρακράτους, οι διαφορετικές όψεις του φασισμού της γραβάτας και της μπλούζας, ενοποιούνται τελικά στον κοινό σκοπό και στόχο: Ενάντια στο λαό και την προοπτική επαναστατικής εξέγερσης του για ανατροπή της σύγχρονης χούντας και κατοχής. Δεν είναι ένα έργο καινούργιο.

Μερικές **εικόνες** λοιπόν από την ιστορία μας, εικόνες που αφορούν το μαύρο στρατόπεδο της αντίδρασης, της εκμετάλλευσης, της ανελευθερίας, αλλά και της υποταγής, της αναξιοπρέπειας, της επαίσχυντης δουλοπρέπειας.

Και **κάποια σχόλια** για ''εμάς''. Για το ευρύτερο στρατόπεδο της αντίστασης, της αξιοπρέπειας, της οργάνωσης της λαϊκής οργής σε νικηφόρα επαναστατική δύναμη επιβίωσης αλλά και ριζοσπαστικής αναγέννησης της κοινωνίας και των σχέσεων της.

Ο αγαπητός "Γιαννάκης" της βασίλισσας που διορίστηκε πρωθυπουργός

Είναι γνωστό πως η επίσημη ιστορία γράφεται από τους νικητές. Η παραγραφή όμως της αλήθειας δεν είναι και τόσο εύκολη. Η ιστορική μνήμη, ενάντια στη λήθη και τη διαστρέβλωση, αποτελεί ζωτική μάχη για κάθε απελευθερωτικό κίνημα.
Το ΟΧΙ λοιπόν το είπε ο Δικτάτορας Μεταξάς;
Ας δούμε κατ' αρχήν, ποιος ήταν ο άνθρωπος αναφοράς για τους φασίστες της Χρυσής Αυγής.
Γέννημα θρέμμα του πολιτικού και στρατιωτικού κατεστημένα, με πατέρα έπαρχο και θείο υπουργό των στρατιωτικών. Από τα 14 του στην στρατιωτική Ακαδημία. Με στρατιωτικές σπουδές στη Γερμανία, φυσικά με βασιλική υποτροφία. Διορισμένος από το βασιλιά το 1910 στο Γενικό Επιτελείο Στρατού και ταυτόχρονα υπασπιστής του Ελευθέριου Βενιζέλου. Η βασίλισσα Σοφία τον αγαπούσε τόσο, που τον έλεγε ...Γιαννάκη.

Δεν ήταν πάντα λαμπρός ο δρόμος μπροστά του. Το 1923 καταδικάστηκε σε θάνατο για εσχάτη προδοσία, για ατιμωτική παράδοση του Ρούπελ. Εξορίστηκε στη Σαρδηνία, δραπέτευσε, συνελήφθη από την Ιταλική αστυνομία και για να αποφύγει τη δίκη, μπήκε υπό την προστασία και στην υπηρεσία της Ιταλικής κυβέρνησης.
Αρχηγός αποτυχημένου στρατιωτικού πραξικοπήματος το 1923 και μονίμως αποτυχών πολιτευτής με το κόμμα των Ελευθεροφρόνων, που έμενε πάντα στο περιθώριο.
Και πως βρέθηκε στην κορυφή; Πολύ απλά διορίστηκε!
Το Κόμμα Ελευθεροφρόνων στις εκλογές του 1936, πήρε μόλις 50.137 ψήφους, 3, 94% και κατέλαβε επτά έδρες, πίσω και από το σχεδόν παράνομο ΚΚΕ που πήρε 73.411 ψήφους και 15 βουλευτές.
Να πως περιγράφει την αποτυχία του ο ίδιος ημερολόγιο του:

«Εκλογαί. Από χθες είχα την διαίσθησιν της αποτυχίας. Ερημιά σπιτιού. Κέντρον, χαλαρότης, μόνον οι πιστοί Κεφαλλήνες. Καμία εκδήλωσις έξω. Σήμερον επίσης, παρ' όλας τας ελπίδας οικείων και φίλων. Νύκτα εξεδηλώθη πλήρως η αποτυχία. Παντού. Εξαιρέσεις Ηλείας και Μεσσηνίας και εκεί μόνον κάτι. Εις Κεφαλληνίαν η επιτυχία όχι πλήρης. Εις Αθήνας η αποτυχία οικτρά. Συμπέρασμα, ο αντιβενιζελισμός δεν με θέλει, με απέβαλεν εκ του μέσου του. Καλλίτερα».

Μόνο καλύτερα; Τρεις μόλις μήνες μετά την αποτυχία στις εκλογές, ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄ τον διόρισε πρωθυπουργό! Πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από την Βουλή με 241 ψήφους υπέρ, 16 κατά και 4 αποχές, καθώς καταψήφισε μόνο το ΚΚΕ.

''Και όμως θα σε κυβερνήση ο Μεταξάς''

Να πως περιέγραφε την ξεφτίλα των αστικών κομμάτων ο (μη κομμουνιστής) βουλευτής Ηλείας Βάσος Στεφανόπουλος :

«Χρεωκοπήσαμεν ως κοινοβουλευτισμός, εξεπέσαμεν ως συνέλευσις και χάσαμε τον ψυχικόν σύνδεσμο προς τον λαόν. Διότι τι είδους ψυχικός σύνδεσμος είναι δυνατόν να διατηρηθή όταν ο μεν λαός φωνάζει δεν θέλω να με κυβερνήση ο Μεταξάς, ημείς δε αδιαφορούντες του απαντώμεν: Και όμως θα σε κυβερνήση ο Μεταξάς».

Βδομάδες μετά, η Βουλή παραχώρησε με ψήφισμα απόλυτη ελευθερία στον Μεταξά. Το ψήφισμα διέκοπτε τις εργασίες της βουλής και παρείχε εξουσιοδότηση στην Εκτελεστική εξουσία να εκδίδει νομοθετικά διατάγματα για όλα τα θέματα.

Το τέλος δεν άργησε: Τρείς μήνες μετά, επικαλούμενος τον κίνδυνο εσωτερικών ταραχών και την ασταθή διεθνή κατάσταση, στις 4 Αυγούστου 1936 ο Μεταξάς κατήργησε τον κοινοβουλευτισμό με τη συγκατάθεση του Γεωργίου Β', ο οποίος διέλυσε τη Βουλή. Έτσι ξεκίνησε η μακριά νύχτα της Μεταξικής φασιστικής δικτατορίας. Εκτός από τα κόμματα, καταργήθηκε και τα συνδικάτα. Η ΓΣΕΕ διαλύθηκε και αντικαταστάθηκε από την Εθνική Συνομοσπονδία με πρόεδρο τον ίδιο τον υπουργό εργασίας!

Αυτά ανήκουν στο Μεταξά, σε αυτό το γνήσιο παιδί του άθλιου οικονομικού, στρατιωτικού και πολιτικού κατεστημένου της χώρας. Τα υπόλοιπα, οι αγώνες, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις, τα λογοτεχνήματα και τα ποιήματα της περιόδου, ανήκουν στην αριστερά, την αγωνιζόμενη Ελλάδα. Είχε τη δύναμη μέσα στο λαό και ας γέμιζε τα ξερονήσια και τις φυλακές. Και τη στερέωση του 8ωρου και την κοινωνική ασφάλιση, αυτή η απειλή της αριστεράς, η καυτή ανάσα της κοινωνικής επανάστασης, την επέβαλαν στη μεταξική δικτατορία, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία.

Το Μεταξικό ΟΧΙ- Το σώμα στην Αγγλία, η ψυχή στη Γερμανία

Ο Μεταξάς ήταν φασίστας. Το πρόβλημά του ήταν, όπως σωστά επισημαίνει ο καθηγητής Γιώργος Μαργαρίτης, ότι ''στη χώρα που κυβερνούσε δεν ήταν δυνατό να εγκατασταθεί ένα «κλασικό» φασιστικό καθεστώς. Η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από τη βρετανική γεωπολιτική κυριαρχία και στο Λονδίνο δε θα ήθελαν να μοιάζει με το μουσολινικό και το χιτλερικό καθεστώς κανένας από τους προστατευόμενους από τη Βρετανία τοπικούς ηγετίσκους. Ο πόλεμος πλησίαζε και δεν υπήρχε καιρός για παρεξηγήσεις. Για το λόγο αυτό ολόκληρα τμήματα της ελληνικής πολιτικής – μεταξύ τους η εξωτερική πολιτική και ο στρατός – ανατέθηκαν απευθείας στο Παλάτι, στον Γεώργιο τον Β' δηλαδή''.

Αυτή η πραγματικότητα, μαζί με τα αντιφασιστικά αισθήματα μέσα στο λαό, που πυροδοτούσε ακόμη και φυλακισμένη η κομμουνιστική αριστερά, όχι απλά οδήγησαν τον Μεταξά σε ένα ΟΧΙ, αλλά τον ακύρωσαν υπέροχα και οριστικά. Να πως το έβλεπε

τότε ο (επίσης μη κομμουνιστής) Γεώργιος Σεφέρης:
«Όταν ήρθε η 28η, δεν μπόρεσε να ιδεί ότι τότε μόνο, και όχι στις εορτές του Σταδίου, ολόκληρος ο λαός ήταν μαζί του, μαζί με την απάντηση που έδωσε στον Grazzi την αυγή. Δεν μπόρεσε να καταλάβει ότι η ημέρα εκείνη δεν επικύρωνε αλλά καταργούσε την 4η Αυγούστου».
Αυτό που διέβλεπε τότε ο διορατικός διπλωμάτης Σεφέρης, το έκανε πανηγυρικά πράξη ο μαχόμενος λαός. Τόσο στα χαρακτηριστικά που έδωσε στον πόλεμο, όσο και στην ένοπλη αντίσταση ενάντια στην κατοχή στη συνέχεια.

''Η φωτεινή διάνοια και η μεγάλη ψυχή του Φύρερ''

Στις 20 Απριλίου 1941, ανήμερα Πάσχα, ο Γεώργιος Τσολάκογλου, διοικητής του Γ΄ Σώματος Στρατού, αυτό-χριζόμενος διοικητής της Στρατιάς, υπέγραφε πρωτόκολλο ανακωχής με τον διοικητή της 1ης Μηχανοκίνητης Μεραρχίας Ες-Ες, υποστράτηγο Γιόζεφ (Σεπ) Ντήτριχ.

Ανταμείφτηκε αμέσως, καθώς ορκίστηκε, με τις ευλογίες των Γερμανών, ως ο πρώτος διορισμένος πρωθυπουργός κατά την περίοδο κατοχής της Χώρας από τις δυνάμεις του Άξονα.
Δεν ήταν καθόλου άχρωμος και άοσμος.
Διαλέγουμε από το πρώτο διάγγελμα του:
''Ο γερμανικός στρατός δεν ήλθεν ως εχθρός, ως πολέμιος. Ήλθεν ως φίλος….
Εν τη περιπτώσει ταύτη έχομεν υποχρέωσιν να δείξωμεν τα φιλικά μας αισθήματα, να συμμμορφωθώμεν προς την νέαν τάξιν πραγμάτων και να ενστερνισθώμεν τα μεγάλα δόγματα και τας υψηλάς αρχάς του εθνικοσοσιαλισμού και της νέας αυτής πολιτικής θρησκείας, την οποίαν η φωτεινή διάνοια και η μεγάλη ψυχή του Φύρερ εδημιούργησε''.
Συμμόρφωση, υποταγή και γλείψιμο στους προστάτες, από τον ''ανδρείο'' στρατηγό….
Δεν ήταν μόνος. Αντιπροσώπευε ένα ολόκληρο επιθετικό αντικομουνιστικό ρεύμα, διαπαιδαγωγημένο στο πνεύμα της εξόντωσης της επαναστατικής εργατικής και λαϊκής απειλής στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Εξέφραζε ανομολόγητους μύχιους πόθους του αστικού κόσμου.

Ο ''διεθνισμός'' των φασιστών ενάντια στον εχθρό λαό

Ας θαυμάσουμε τι έγραφε ο Υπουργός Οικονομικών του Τσολάκογλου λίγο αργότερα, με αφορμή την εισβολή του Χίτλερ στη Σοβιετική Ένωση:
Έν Αθήναις τή 22 Ιουνίου 1941 Προς Τήν Α. Ε. τόν Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως Στρατηγόν Κύριον Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΤ Ενταύθα
Κύριε Πρόεδρε,
Διά τής απρόοπτου καί αιφνιδιαστικής εκρήξεως του πολέμου με-ταξύ τοΰ Άξονος καί τής Ρωσίας επαληθεύει καί πραγματοποιείται μία ακόμη τών προβλέψεων μου, τάς οποίας είχα εκθέσει έν τοις άπό 26. δ.40 καί 20.7.40 ύπομνήμασί μου πρός τήν τότε Κυβέρνησιν καί τόν Βασιλέα. Περί τής πλήρους τουτέστιν αντιθέσεως των συμφερόντων τοΰ "Αξονος καί τοΰ Πανσλαυϊσμοΰ. Έπί τής αντιθέσεως ταύτης έκτός τών άλλων επιχειρημάτων, έστήριξα τήν γνώμην μου, περί απολύτου συμ-πτώσεως

τών συμφερόντων ημών καί τοΰ Άξονος καί τής ανάγκης στενωτάτης συνεργασίας "Αξονος καί Ελληνισμού τής μόνης μή σλαυϊκής δυνάμεως έν τή Εγγύς Ανατολή.
Ό σήμερον εκραγείς πόλεμος δημιουργεί άκρως λεπτήν κατάστασημ χρήζουσαν βαθείας καί λεπτομερούς έρεύνης διά τήν έπανεξέτασιν και άναπροσαρμογήν τής θέσεως μας έν τώ νέω δημιουργούμενο πλαισίω. Πρός τούτο, λαμβάνω τήν τιμήν νά υποβάλω ύμίν τήν γνώμην καί νά παρακαλέσω, όπως συγκαλέσητε επειγόντως και άλως εκτάκτως το Υπουργικόν Σνμδούλιον διά νά έπιληφθή τής τοιαύτης έρεύνης καί νά δοθή ευκαιρία είς έκαστον έξ ημών νά αναπτύξη τάς απόψεις του καί νά λάβη τήν θέσιν καί τήν εύθύνην του. Έν αναμονή τών αποφάσεων, πού θά ληφθούν, νομίζω, ότι θά είνε λίαν έξυπηρετικόν τών συμφερόν-των τής Χώρας, έάν αποστέλλατε αμέσως καί έξ ονόματος τής Ελληνικής Κυβερνήσεως τηλεγράφημα πρός τούς κ.κ. Χίτλερ καί Μουσολίνι, δι' ού νά εύχησθε τήν νίκην τών οπλών έν τώ νέω άγώνι πρός δημιουργίαν τής Νέας Ευρώπης καί άποτροπήν τού Σλαυοκομμουνιστικοΰ κιν-δύνου, όστις απειλεί τούς πάντας καί τά πάντα έν Ευρώπη.
Μετά τιμής καί φιλικών αισθημάτων
Δρ. Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΙΙΣ, 'Υπουργός Οικονομικών

Ας δούμε λίγο και τη συλλογιστική του τρίτου κατοχικού πρωθυπουργού του Ι. Ράλλη, σε σχετικό διάγγελμά του:
«"Εχουσα... ή κυβέρνησις πάντα λόγον νά πιστεύη, ότι πάσα συνέχισις της διαταράξεως της δημοσίας τάξεως θά συσσωρεύση ανεπανόρθωτους συμφοράς εις την χώραν ημών, κύριον αυτής καθήκον θεωρεί τήν άποκατάστασιν τής τάξεως και τήν προστασίαν τοϋ κοινωνικού μας καθεστώτος...»
«Πρέπει καλώς πάντες νά κατανοήσωμεν, ότι διεξάγει ό "Αξων σκληρόν αγώνα κατά του έπαπειλοΰντος τον πολιτισμόν φοβερού κομμουνιστι-κού κινδύνου, δικαιούται νά έχη τουλάχιστον τήν άξίωσιν όπως μη δημιουργή εις αυτόν περίπλοκος ό ελληνικός λαός και όπως μή παρεμβο-λή εμπόδια εις τό βαρύτατον τούτο έργον».
Η ιδιαίτερη αποφασιστικότητα που επεδείκνυαν τα στηρίγματα του χιτλεροφασισμού στην Ελλάδα, απέναντι στο εργατικό κίνημα, φανέρωνε το μίσος απέναντι στους φορείς της εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Αλλά και τον ένοχο φόβο τους απέναντι σε μια δράση που απειλούσε να σαρώσει μαζί με τους Γερμανούς και το αστικό καθεστώς.
Στις 22 Απριλίου 1942 κηρύχθηκε η πρώτη κα-θολική απεργία των δημοσίων υπαλλήλων. Αιφνιδίασε και την κυβέρνηση και τις κατοχικές Αρχές, γιατί, εν όψει του ενδεχόμενου αυτού, οι Γερμανοί είχαν ανακοι-νώσει ότι θα επιβαλλόταν η ποινή του θανάτου σε απεργούς επιχειρήσεων και υπηρεσιών οι οποίες είχαν σχέση με την εξυπηρέτηση των δυνάμεων Κατοχής. Και η ανακοίνωση είχε αφήσει να υπονοηθεί ότι ο κρατικός μηχανισμός περιλαμβανόταν επίσης σ' αυτές τις κατηγορίες.
Για να μην υπάρχει όμως καμιά απολύτως αμφιβολία, η κυβέρνηση Τσολάκογλου, κατ' εντολή των κατοχικών δυνάμεων, εξέδωσε στις 16 Απριλίου τον παρα-κάτω θανατικό νόμο:
«"Αρθρον μόνον: Εις τον Νόμον 3.453 τής 14 Μαΐου 1928 περί απεργούντων δημοσίων υπαλλήλων κλπ., προστίθεται άρθρον 4 έχον ώς έξης: "Οταν η απεργία δημοσίων λειτουργών διενεργείται του κράτους διατε-λούντος υπό εξαιρετικός συνθήκας και περιστάσεις, αποτελεί ίδιώνυμον έγκλημα τιμωρούμενον και διά της ποινής του θανάτου. Οί απεργούντες εισάγονται δι'άπ' ευθείας κλήσεως εντός 24 ωρών ενώπιον εκτάκτου πε-νταμελούς στρατοδικείου, καταρτιζομένου δι' αποφάσεως του Υπουρ-γού τής Εθνικής Αμύνης. Κατά της εκδιδομένης α-

ποφάσεως, ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται, εκτελείται δέ αύτη, εντός 24 ωρών άπό τής εκδόσεως της».

Ο νόμος αυτός δημοσιεύθηκε εν όψει της απεργίας. Σε πείσμα της τρομερής απειλής, στις 22 Απρίλη νεκρώθηκε ο κρατικός μηχανισμός.

Τάγματα Ασφαλείας: Συρφετός θρασύδειλων δολοφόνων υποτακτικών του Χίτλερ

Την εθνικοφροσύνη πολλοί την ύμνησαν. Μόλις όμως βρεθούν στην ανάγκη να μας δείξουν και τους εθνικόφρονες που την τίμησαν, συνήθως αλλάζουν κουβέντα. Είναι πολύ λογικό.

Ας σταθούμε μόνο στη συμφωνία του αρχηγού των Ταγμάτων Ασφαλείας στην Πελοπόνησο Παπαδόγκωνα με τους κατακτητές:

«Διοίκησις Τομέως Μεσσηνίας

» Έμπιστευτικόν Πρωτόκολλον 005856

»Καλαμάτα 20 Ιουλίου 1943 ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

»Ό υπογεγραμμένος συνταγματάρχης διοικητής του 64ου συντάγματος Πεζικοϋ ΝΤΟΡΙΑ ΝΤΟΜΕΝΙΚΟ και ό συνταγματάρχης διοικητής Πεζικού ΠΑΠΑΔΟΓΚΩΝΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ τής διοικήσεως Καλαμών, έχοντες ύπ' όψιν τον έκ κομμουνισμοϋ κίνδυνον και τήν δημιουργίαν επεισοδίων εις βάρος του στρατοϋ κατοχής και τοϋ έθνικοϋ στοιχείου Καλαμών και διά τήν πρόληψιν οιασδήποτε ενεργείας έκ μέρους τών αναρχικών στοι-χείων, έχοντες έξουσιοδοτηθή προς τούτο άπό τήν άνωτέραν διοίκησιν

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ: » Τήν παροχήν οιασδήποτε βοηθείας εις τον συνταγματάρχην Παπαδο-γκωναν Διονύσιον, ήτις, κατά τήν άντίληψίν του θά ήτο αναγκαία ύπ' αύτοϋ. Ούτος (ό Παπαδόγκωνας) δεσμεύεται με τόν λόγον τής τιμής τον διά συνεργασίαν μετά του ύπογεγραμμένον (Ίταλού συνταγματάρχου) προς εξαφανισμόν των εν τή Μεσσηνία δρώντων οργανώσεων. Έπ' ευκαιρία δέ, ύπό τήν άμεσόν τον εύθύνην, θά οργανώση αποσπάσματα εθνικιστικά, ύπό τήν διοίκησιν του συνταγματάρχου Γιαννακοπούλου Αθανασίου μέ τόν άποκλειστικόν σκοπόν νά διαλύση τάς κομμουνι-στικάς οργανώσεις Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ. κλπ., συνεργαζόμενος μετά πλή-ρους συναδελφωσύνης μετά τών στρατευμάτων κατοχής.

»Έγράφη εις διπλούν και εις έκαστον εκ τών συμβαλλομένων εδόθη άνά ένα άντίτυπον δεόντως ύπογεγραμμένον.

»Ό συνταγματάρχης διοικητής Ντόρια Ντομένικο (Τ.Σ. υπογραφή) »Ό συνταγματάρχης διοικητής τοϋ Εθνικού Στράτου Ελλάδος Παπαδόγκωνας Διονύσιος (υπογραφή ίταλιστί)».

‘‘Κύριε, διαφύλασσε τόν Φύρερ"

Πολλοί, μεταξύ των οποίων και ο αναφερόμενος συνταγματάρχης Αθανάσιος Γιαννακόπουλος, μίλησαν για πλαστό έγγραφο, όχι όμως και ο Παπαδόγκωνας. Δεν άργησε να επιβεβαιώσει με τον πιο παραστατικό τρόπο την «εθνική συνείδηση» του και τη γνησιότητα της παραπάνω συμφωνίας

Τον Ιούλιο του 1944, έγινε δολοφονική απόπειρα κατά του

Χίτλερ. Μετά από δύο ημέρες, ο συ-νταγματάρχης Παπαδόγκωνας, που στο μεταξύ είχε αναλάβει τη διοίκηση όλων των Ταγμάτων της Πελοποννήσου, έστελνε στον Χίτλερ το εξής συγχαρητήριο τηλεγράφημα για τη διάσωση του:

«Οί 5.000 αξιωματικοί και άνδρες των ελληνικών εθελοντικών τμημά-των τής Πελοποννήσου μέ τό μεγαλύτερον μέρος του πληθυσμού τής Πε-λοποννήσου όπισθεν αυτών, εκφράζουν την βαθυτάτην άγανάκτησίν των διά τήν εναντίον σας άπόπειραν σχεδιασθείσαν και έπιχειρηθείσαν υπό υποκειμένων, τά οποία δέν ήθελαν νά αναγνωρίσουν τήν αναγκαιότητα του αγώνος κατά του κομμουνισμού και των πλουτοκρατών συνεργατών των. Εκφράζουν τήν χαράν των διά τήν θαυμαστήν διάσωσίν σας και κλίνουν μέ εύγνωμοσύνη τό γόνυ ενώπιον του Παντοδυνάμου θεού, όστις ήπλωσε προστατευτικήν χείρα επάνω άπό τήν ζωήν σας διά νά σάς διαφυλάξη εις τό γερμανικόν έθνος και εις τήν εν τω άγώνι κατά τής κομ-μουνιστικής πανώλους ήνωμένην Εύρώπην. Διά τους έλληνας έθελοντάς τής Πελοποννήσου ή ένδειξις αυτή είναι μία παρόρμησις, όπως συνεχίσουν δι' όλων τών δυνάμεων μέχρις έσχατων τον αγώνα κατά τών ξέ-νων πρός τήν χώραν μπολσεβικικών ορδών έν Ελλάδι. Άπό τής ιεράς γής τής αρχαίας Σπάρτης, έκ τής οποίας προήλθεν ή δράξ τών ηρώων τοϋ Λεωνίδου, ή οποία έσωσε τόν εύρωπαϊκόν πολιτισμόν, ύψοϋται ή προσευχή μας:

"Κύριε, διαφύλασσε τόν Φύρερ"».

Η ενέργεια αυτή θεωρήθηκε τόσο σημαντική και θεάρεστη, που μεταδόθηκε από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών, στην εκ-πομπή των 22:15' της 26ns Ιουλίου 1944.Με την ίδια περηφάνια του ταγματασφαλίτικου συφερτού, στις εφημερίδες της 13ns Αυγούστου, δημοσιευόταν η απάντηση του Χίτλερ:

«ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΧΙΜΛΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΔΟΓΚΩΝΑΝ

»Ό Φύρερ έδωσε διαταγήν όπως ανακοινώσουν πρός τόν διοικητήν εθε-λοντικών τμημάτων Πελοποννήσου συνταγματάρχην Παπαδόγκωναν, ότι έχάρη εγκαρδίως διά τά έπί τή ευκαιρία τής διασώσεως του άποσταλέντα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τών έν Πελοποννήσω κατά τού μπολσεβικισμού μαχόμενων εθελοντών.

»Ό Φύρερ διαβιβάζει τάς θερμός του ευχαριστίας και τους χαιρετισμούς του εις όλους τούς έθελοντάς. 'Εξ άλλου ό αρχηγός τών Ές-Ές, υπουργός τών Εσωτερικών τού Ράιχ Χίμλερ, έδωσεν έντολήν όπως δια-βιβασθοΰν πρός τόν συνταγματάρχην Παπαδόγκωναν και αί ίδικαί του εύχαριστίαι».

Απόβλητα του αστικού κόσμου ή πολύτιμο στήριγμα τους;

Η τραγική αλήθεια, είναι πως το στελεχωμένο από τους ταγματασφαλίτες κατοχικό κράτος, που μαζί με τις κατοχικές δυνάμεις ασελγούσαν πάνω σε ένα μαχόμενο λαό, αποτέλεσε ταυτόχρονα και (καταδικαστέο προσωρινά) απόβλητο του επίσημου αστικού κόσμου και πολύτιμο στήριγμα του.

Ας μην ξεχνάμε ότι ακριβώς σε αυτές τις φασιστικές δυνάμεις στηρίχτηκαν οι Βρετανοί και η ελληνική δεξιά το Δεκέμβρη του 1944 για να τσακίσουν το ΕΑΜκό λαϊκό κίνημα στην Αθήνα, αλλά και για να επιβάλλουν το καθεστώς τρομοκρατίας σε όλη την ύπαιθρο.

Δεν είναι σκοπός του σημειώματος αυτού να στηρίξει αυτό το συμπέρασμα. Θα δανειστούμε ωστόσο μια σχετική αναφορά του ίδιου του ‘‘ήρωα’’ των ταγματασφαλιτών Παπαδόγκωνα, όταν συνελήφθη από τις δυνάμεις του ΕΛΑΣ στην Τρίπολη.

«...Εύχομαι νά φθάση ή ημέρα τής απολογίας μου διά νά δηλώσω τίς πταί-ει και πόσον κατεπατήθη ό έντιμος στρατιώτης Παπαδόγκωνας. Έξ όλων τών σημείων, τολμώ νά τό είπω, άπό τούς πολιτικούς και στρατιωτικούς κύκλους Αθηνών, Καΐρου και περί τόν Βασιλέα, είχομεν συνεχώς τήν ένθάρρυνσιν ότι ή αποστολή μας είναι πατριωτική, νά προβαίνομεν άδιστάκτως εις τήν έκτέλεσιν υψίστου πατριωτικού έργου εναντίον τής απειλής τοϋ κομμουνισμού. Δέν μπορώ αυτήν τήν στιγμήν νά αναφέρω και τό όνομα του ατόμου, τό όποιον υπήρξε σύνδεσμος μας. Κατά τήν στιγμήν τής δίκης μου θά μιλήσω ανοικτά διά νά μάθη ό κόσμος τήν άλήθειαν...»

Τότε και τώρα: Ομοιότητες και διαφορές

Η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται ποτέ. Αναλογίες μόνο αναζητούνται και όχι ομοιότητες. Και αυτές πάλι με πολύ προσοχή. Όταν ξεχειλίζουν οι τηλεοπτικές οθόνες με τις βαρβαρότητες του φασιστικού εσμού της Χρυσής Αυγής, τα πράγματα φαίνονται τόσο ίδια και όμοια. Έχει τη σημασία του με την ευκαιρία να θυμίσουμε ότι η Χρυσή Αυγή ήταν το μόνο κόμμα που δεν έβγαλε ούτε μισή ανακοίνωση διαμαρτυρίας για την επίσκεψη Μέρκελ στην Αθήνα.

Υπάρχουν ωστόσο κάποιες κομβικές διαφορές, που πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη μας. Σε εκείνη την κατοχή ο επίσημος αστικός πολιτικός κόσμος την κοπάνησε για το Κάιρο ή το Λονδίνο. Άμεσα το λαϊκό κίνημα

είχε απέναντι του τα κατακάθια του και όχι τον ίδιο τον αστικό κορμό. Σήμερα όμως έχουμε απέναντι μας ολόκληρο τον κόσμο του κεφαλαίου συνασπισμένο και ταυτισμένο με τον κοινωνικό κανιβαλισμό που επιβάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι σύγχρονοι δυνάστες. Ακόμη και τα αστικά κόμματα εξουσίας θυσιάστηκαν μπροστά στην ''ανάγκη'' αυτής της αστικής ενότητας. Ακόμη πιο σημαντικό: Οι δυνάμεις του κεφαλαίου στο ευρωπαϊκό και το διεθνές επίπεδο τη δεκαετία του 40 βρέθηκαν διχασμένες. Ο μισός από αυτό τον κόσμο, τα έφερε έτσι το κουβάρι των αντιθέσεων, που βρέθηκε να παλεύει στο πλάι του εφιάλτη του, δηλαδή της Σοβιετικής Ένωσης. Σήμερα, χωρίς φυσικά να καταργούνται οι ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις, ο σύγχρονος καπιταλισμός έχει το όπλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το κραδαίνει στο πρόσωπο των λαών της. Οι δύο αυτές πλευρές κάνουν ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη, να συνδεθούν οι δημοκρατικές διεκδικήσεις, τα αισθήματα εθνικής ταπείνωσης, η αγωνία για την επιβίωση, με τον αντικαπιταλιστικό και επαναστατικό αγώνα για μια διεθνιστική κομμουνιστική προοπτική για όλη την ανθρωπότητα. Πρέπει να αρνηθούμε την σκόπιμη αποψίλωση των καλύτερων παραδόσεων της ΕΑΜικής αντίστασης.

Η κομμουνιστική αριστερά τότε, ψυχή και στήριγμα του λαού, συνδύασε τη μαζική πολιτική δράση των μαζών, στην πόλη και το χωριό, στο εργοστάσιο και στα συσσίτια, στη δουλειά και το τραγούδι, με την ένοπλη επανάσταση, στηριγμένη σε μια θάλασσα πανίσχυρων και μαζικότατων οργανώσεων του λαού, σφυρηλατημένων στον αγώνα. Είναι ιεροσυλία να παρουσιάζεται το ΕΑΜ ως μια άψυχη συμμαχία οργανώσεων και παραγόντων που ενέπνευσε γενικά με την ενότητα. Η ενότητα του ΕΑΜ βγήκε από φωτιά και σίδερο. Η αλήθεια είναι πως δεν στάθηκε σωστά στο ζήτημα της εξουσίας. Δεν προετοιμάστηκε. Φοβήθηκε να τη διεκδικήσει. Υποτίμησε τη βαρβαρότητα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού. Αλλά δεν μειώνεται το μεγαλείο εκείνων των αγωνιστών. Υπογραμμίζεται όμως η δική μας υποχρέωση να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες προκλήσεις. Δέκα και εκατό φορές περισσότερο η επιβίωση δένεται άμεσα με την επανάσταση για μια άλλη αξιοβίωτη ζωή. Πολεμάμε, τραγουδάμε και ενωνόμαστε για αυτό.

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ –ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ – ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ «ΣΟΒΑΡΩΝ – ΠΡΟΗΓΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ»

Του **Βασίλη Πετρόπουλου**
vasilpetrop@hotmail.com

Ακούγεται από οικονομολόγους καθώς και από Αστούς Πολιτικούς που στηρίζουν και με τα δύο χέρια το υπάρχον σύστημα της εκμετάλλευσης ότι η Ελλάδα δεν είναι ανταγωνιστική δεν είναι παραγωγική δεν επενδύει σε επιχειρήσεις και ότι από την άλλη ξοδεύει πάρα πολλά σε δημόσιες δαπάνες (δηλ στην υγεία στην παιδεία, συντάξεις το λεγόμενο Κοινωνικό Κράτος) και για αυτό τον λόγο έχει μεγάλο δημόσιο χρέος. Ως λύση «συνταγής» που σκοτώνει την οικονομία, τον λαό της Ελλάδας αλλά και άλλων κρατών –οι οποίες ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΝΗΜΟΝΙΟ- είναι η μείωση δαπανών η λιτότητα οι περικοπές δημοσίων δαπανών και η αύξηση της φορολογίας... έτσι λένε οι αστοί οικονομολόγοι και αστοί πολιτικοί ότι θα σωθούμε... τώρα εάν θα σωθεί η χώρα αλλά ο λαός της θα πεθάνει δεν φαίνεται να έχει μεγάλη για αυτούς σημασία... αυτοί κοιτάνε τους αριθμούς... τους ίδιους Επίσημους – ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ- αριθμούς θα κοιτάξω και εγώ και θα προσπαθήσω να σας αποδείξω ότι με τα δικά τους Επίσημα Στοιχεία, ότι σας κοροϊδεύουν, σας λένε ηλίθιους και προσπαθούν αντι-επιστημονικά να σας πείσουν ότι εσείς φταίτε για την κρίση και ότι το μεγάλο σπάταλο κράτος φταίει. ***Πάμε να αποδείξουμε την πραγματικότητα! Ανοίχτε τα μάτια σας και δείτε την αλήθεια... με τα ΔΙΚΑ τους στοιχεία!***
Σύμφωνα με ένα δημοσίευμα η Ελλάδα ανέκτησε την επιχειρηματικότητα της και έκανε άλμα σε σχέση με πέρσι. Μάλιστα στο δημοσίευμα της η εφημερίδα «Κ» αναφέρει: Κατά 22 θέσεις, σε σχέση με πέρυσι, βελτιώθηκε η κατάταξη της Ελλάδας στην ετήσια έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας «Doing Business 2013», που αξιολογεί το επιχειρηματικό περιβάλλον σε 185 χώρες του κόσμου. Σύμφωνα με την έκθεση, η θέση της ελληνικής οικονομίας βελτιώθηκε και κατατάσσεται στην 78η θέση, από την 100η που ήταν στην

προηγούμενη έκθεση ενώ, επίσης, περιλαμβάνεται στις δέκα οικονομίες που σημείωσαν τη μεγαλύτερη πρόοδο στη διευκόλυνση του επιχειρείν, τον περασμένο χρόνο.[1]
Οι τρομεροί γνώστες της οικονομίας που κυβερνούσαν τόσα χρόνια και μας έφεραν σε αυτή την κατάσταση παρέλειψαν σκόπιμα κάποια στοιχεία από την έκθεση τα οποία είναι: «Στην κορυφή της λίστας βρίσκονται το Χονγκ Κονγκ, η Κίνα, η Νέα Ζηλανδία, οι ΗΠΑ, η Δανία, η Νορβηγία, η Βρετανία, η Νότια Κορέα, η Γεωργία και η Αυστραλία.
Οι χώρες με τη μεγαλύτερη βελτίωση στο επιχειρείν είναι η Πολωνία, η Σρι Λάνκα, η Ουκρανία, το Ουζμπεκιστάν, το Μπουρούντι, η Κόστα Ρίκα, η Μογγολία, η Ελλάδα, η Σερβία και το Καζακστάν.»
Έκθεση ΠΤ[2] : Όμως ενώ η Πολωνία για παράδειγμα έκανε τεράστια άλματα (55η θέση) ο λαός της όχι απλά πεινά αλλά και ο λαός της είναι εξαθλιωμένος. Μισθοί: σύμφωνα με της Eurostat και όχι την κούτρα μου «Η πρώτη ομάδα περιλαμβάνει τις ένδεκα χώρες με τις χαμηλότερες κατώτατες αποδοχές, μεταξύ 100 ευρώ και 400 ευρώ μηνιαίως: Βουλγαρία, Ρουμανία, Λιθουανία, Εσθονία, Λετονία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Τσεχική Δημοκρατία, Πολωνία, Τουρκία και Κροατία.»[3] Από ότι βλέπετε δηλαδή η έκθεση της ΠΤ (Παγκόσμιας Τράπεζας) αναφέρει ότι οι πιο δυνατές στην επιχειρηματικότητα χώρες δεν είναι οι χώρες με μισθούς πείνας και μειωμένα έως ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα (εξαιρώ σκόπιμα την Κίνα το Χονγκ Κονγκ διότι εκεί μιλάμε για σκλάβους) αλλά «χώρες με σοβαρό κοινωνικό κράτος και μεγάλο δημόσιο τομέας» όπως Βρετανία, Νορβηγία και υψηλούς μισθούς! Η Νορβηγία για παράδειγμα έχει 746.000 δημοσίους υπαλλήλους ποσοστό 28,8% περίπου επί του εργατικού της δυναμικού και πληθυσμό έχει 4,7 εκατομμύρια και φυσικά ΔΕΝ ΕΧΕΙ νόμισμα το ΕΥΡΩ και ούτε είναι στην ΕΕ, εκεί μάλλον θα πεινά ο λαός της και θα πεθαίνει... (σύμφωνα με τους Ευρωλιγούριδες) μήπως δεν έχει πετρέλαιο;; φάρμακα;; [4] Μπορείτε να ανατρέξετε στον ΟΟΣΑ και την έκθεσηGovernment at a Glance που δημοσιεύθηκε το 2009 [5] για να δείτε τι δημόσιο τομέα έχουν οι άλλες «χώρες πρότυπα» του Βορρά.
Θα δείτε με έκπληξη ότι η Σουηδία έχει πολύ περισσότερους δημοσίους υπαλλήλους από εμάς και έχει ένα σοβαρό κοινωνικό κράτος. Παρ' όλα αυτά ενώ έχουν μεγάλο δημόσιο τομέα **δεν έχουν μεγάλο δημόσιο χρέος** ούτε τεράστια ελλείμματα. Γιατί λοιπόν η τρόϊκα μας λέει να μιμηθούμε χώρες με μεγάλο ιδιωτικό τομέα πχ την Αμερική όπου τα έχουν όλα σχεδόν ιδιωτικά και έχουν τεράστια δημόσια χρέη και οι πολίτες τους πεινούν στην κυριολεξία (16% των αμερικανών τρέφεται με συσσίτια δηλαδή σχεδόν 50 εκατομμύρια πολίτες και το 1/5 είναι στο όριο φτώχειας) και δεν μας λένε να « αναπροσαρμόσουμε» το δημόσιο μας και να γίνουμε ή να μιμηθούμε το πετυχημένο Σουηδικό, Νορβηγικό μοντέλο. **Τονίζω ότι δεν υποστηρίζω την σοσιαλοδημοκρατία** αλλά προσπαθώ να σας δείξω ότι το δημόσιο λειτουργεί μια χαρά εάν θες να λειτουργήσει και ότι η λογική χέρι πονάει χέρι κόβει είναι μια ηλίθια πρακτική που αποσκοπεί αλλού...

Παραγωγικότητα:
Μια ακόμα καραμέλα και προπαγάνδα που μας λένε οι «εταίροι μας» είναι ότι η Ελληνική οικονομία δεν είναι ανταγωνιστική για αυτό πρέπει να πέσουν κι άλλο οι μισθοί. Πάμε να δούμε πάλι με δικά τους επίσημα στοιχεία ποιές χώρες είναι ανταγωνιστικές; ; Είναι χώρες με μεγάλο δημόσιο τομέα και με δικό τους νόμισμα **ή** χώρες με χαμηλούς μισθούς και ευρώ ; Σύμφωνα με την Ετήσια έκθεση της ΓΣΕΕ (των τσιρακιών της Κυβέρνησης δηλαδή) στην έκθεση για το 2012.. αναφέρει: «Η αγοραστική δύναμη από τα εισοδήματα εργασίας μειώθηκε, στην διετία 2010-2011, κατά 22,8%. Σε τρέχουσες τιμές, οι αποδοχές εργασίας μειώθηκαν κατά 19 δις ευρώ. Εάν συνεχιστεί η ίδια πολιτική κατά το 2012, η αντίστοιχη μείωση θα ανέλθει σε 33 δις ευρώ.» Δηλαδή μας «έκλεψαν» νόμιμα περίπου το 22% της αγοραστικής μας δύναμης. Ίσως το έκαναν για να μειωθεί το χρέος θα πει κάποιος αφελής...*Έλα μου που το δημόσιο χρέος δεν μειώνεται άγγιξε το 170% επί του ΑΕΠ για το 2011 και αναμένετε να κλείσει στο 180% για το 2013...το παρέλαβαν οι «σωτήρες μας» περίπου στο 120%.....!* Σύμφωνα με την Έκθεση της ΓΣΕΕ (2012) αναγράφει επίσης για την Ελληνική Παραγωγικότητα: «Η παραγωγικότητα της εργασίας στην Ελλάδα αυξήθηκε σημαντικά μετά το 1995 και μέχρι το 2009. Ως ποσοστό του μέσου αντίστοιχου μεγέθους της ΕΕ-15 είχε προσεγγίσει στο 91% το 2003 και παρέμεινε μέχρι το 2009. Από το 2010 αρχίζει η διαδικασία απόκλισης της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας έναντι της αντίστοιχης της ΕΕ-15 και ο δείκτης θα έχει υποχωρήσει στο τέλος του 2012 στο 86%.» Δηλαδή με τις **εφαρμογές των Μνημονίων** που μας **τις επιβάλλει η ΕΕ η ΕΚΤ και το ΔΝΤ... οι «εταίροι μας»** χάσαμε σε παραγωγικότητα... Απόδειξη της σκοπιμότητας των Μνημονίων ότι δεν θέλουν ούτε να μειώσουν το χρέος ούτε να αυξήσουν την παραγωγικότητα αλλά να εξαθλιώσουν τον λαό για να δεχτεί να εργάζεται με μισθούς Κίνας και Βουλγαρίας...!! Όποιος έχει μυαλό, μάτια και στοιχειώδης γραμματικές γνώσης το βλέπει!!!!
Μα θα πει κάποιος στην Ελλάδα πέρνατε πολλά λεφτά, μεγάλο μισθό..πάλι η ΓΣΕΕ αποδεικνύει την αλήθεια: «Οι μέσες ετήσιες αποδοχές το 2011 ανέρχονται στην Ελλάδα σε 25.470 ευρώ. Μετά τις μειώσεις του 2012 θα είναι συγκρίσιμες με αυτές της Πορτογαλίας και της Μάλτας. Εάν συνεχιστεί η ίδια πολιτική μειώσεων των αποδοχών των εργαζομένων κατά το 2013 θα είναι συγκρίσιμες με αυτές της Κροατίας, της Τσεχίας και της Εσθονίας.» **Η οποία Εσθονία για παράδειγμα είναι πιο ανταγωνιστική αλλά οι μισθοί είναι Κίνας!!**

Ανταγωνιστικότητα:
Σύμφωνα λοιπόν με την: The Global Competitiveness Report 2012–2013 αναγράφει η έκθεση ότι οι πιο ανταγωνιστικές χώρες δεν είναι οι χώρες αλά Κίνα, αλά Εσθονία, αλά Βουλγαρία αλλά οι χώρες αλά Σουηδία, αλά Φιλανδία, αλά Νορβηγία. Στην σελ. 425 αναφέρει για το Δημόσιο χρέος ανα χώρας με στοιχεία από το IMF (ΔΝΤ). Με ιδιαίτερη «έκπληξη» κάποιος κοιτά ότι η Σουηδία που δεν έχει ευρώ είναι στην 64 θέση με χρέος ανά ποσοστό του αεπ της (37,4%), η Νορβηγία με τον «τεράστιο Κρατισμό» που δεν είναι ΚΑΝ ΣΤΗΝ ΕΕ έχει χρέος μόλις 49,6% (στοιχεία για το 2011 εν καιρό τεράστιας κρίσης δηλ). Η δε ιδιωτικοποιημένη Αμερική έχει χρέος

στο 102,9% επί του Αεπ της το ίδιο και η «ηγέτιδα» Γερμανία και Γαλλία που μας κουνάνε το δάχτυλο έχουν μεγάλο δημόσιο χρέος. Γερμανία: 81,5% Γαλλία: 86,3% το αξιοπερίεργο είναι ότι η πιο χρεωμένη καπιταλιστική χώρα είναι η Ιαπωνία όπου παράγει τα πάντα: αμάξια, στρατιωτικό εξοπλισμό, υπολογιστές, κινητά… με χρέος 229,8% επί του ΑΕΠ… αλήθεια καταστρέφετε και πτωχεύει η Ελλαδίτσα που χρωστά 355 δις με χρέος 170% ενώ η Ιαπωνία που χρωστά ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΔΕΝ ΠΤΩΧΕΥΕΙ;; ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΕ;; με χρέος 230%;; Αντιλαμβάνεστε (ελπίζω) λοιπόν ότι τα μέτρα δεν τα πήραν για το χρέος ούτε για να το μειώσουν! Στην σελίδα: 14 η Έκθεση για την Ανταγωνιστικότητα δείχνει ότι πιο ανταγωνιστικές είναι οι χώρες και οικονομίες με δικό τους εθνικό νόμισμα και με υψηλούς μισθούς. Η Σουηδία βρίσκεται στην 4η θέση, η Νορβηγία στην 15η η Αγγλία 8η θέση! Ενώ η Κίνα με μισθούς πείνας σε θέση: 29, η Βουλγαρία με μισθούς από 123 ευρώ βρίσκεται στην: 62 θέση. Την έκθεση μπορείτε να την βρείτε στον ιστότοπο: [6]

Κοινωνικές Δαπάνες «το σπάταλο κράτος»

Τέλος άφησα σκόπιμα της Κοινωνικές δαπάνες – παροχές στους πολίτες. Σύμφωνα με τον ΙΟΒΕ, ΟΟΣΑ, Eurostat θα σας αποδείξω ότι οι κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα ήταν περίπου στον μ.ο της ΕΕ και της Ευρωζώνης και ότι το δημ. Χρέος δεν οφείλεται εκεί διότι εάν οφειλόταν εκεί όλες οι χώρες της ΕΕ που έχουν παραπάνω δημ. Δαπάνες επί του ΑΕΠ τους θα έπρεπε να είχαν μεγαλύτερο δημ. Χρέος από εμάς! **Το δημ. Χρέος είναι γέννημα του συστήματος (καπιταλισμού)** όπου φοροαπαλλάσει τις μεγάλες επιχειρήσεις και δίνει αβέρτα κουβέρτα δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες όπου είναι υπεύθυνες για την κρίση μιας και αποτελούν την ναυαρχίδα του Καπιταλιστικού συστήματος (δάνεια, κάρτες κτλπ.) Από το ξέσπασμα της κρίσης (2008-) οι Ευρωπαϊκές τράπεζες έχουν πάρει περίπου 4,5 Τρισεκατομμύρια Ευρώ σε ρευστό και εγγυήσεις! Ενώ οι ευρωπαϊοι πολίτες είναι αντιμέτωποι με πείνα, φτώχεια και εξαθλίωση άσχετα εάν έχουν μνημόνιο ή όχι. Με μνημόνιο ή χωρίς τα ίδια μέτρα παίρνουν σε όλη την ΕΕ απόδειξη η Ισπανία με δημόσιο χρέος μικρότερο Ιταλίας, Γερμανίας, Αγγλίας, Γαλλίας βιάζεται καθημερινά! Είναι η πολιτική του κεφαλαίου…σώζουμε τις τράπεζες εξαλιώνουμε - υποτιμούμε την εργατική δύναμη και τους πολίτες. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ θα δούμε τις κοινωνικές δαπάνες, σαν ποσοστό του ΑΕΠ, για τις χώρες μέλη του ΟΟΣΑ όπως δίνονται από τον ίδιο τον οργανισμό και για την περίοδο 1980 -2003 για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε μια εικόνα για τις κοινωνικές δαπάνες στην ιστορική τους διάσταση πριν προχωρήσουμε στην παράθεση των δεδομένων για το σήμερα. Ανοίγοντας λοιπόν την έκθεση: Βλέπουμε χώρες, όπως η Σουηδία, το Βέλγιο, η Αυστρία, και η Δανία το ποσοστό αυτό να κυμαίνεται μετά 25 και 30% του ΑΕΠ. Σε μια δεύτερη σειρά χωρών όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Νορβηγία, η Φιλανδία, η Ιταλία, η Ιρλανδία, η Ολλανδία, η Ισπανία και ο Καναδάς οι δημόσιες κοινωνικές δαπάνες κυμαίνονταν μεταξύ του 15 με 25% του ΑΕΠ. Στην τρίτη ομάδα χωρών αποτελούμενη από την Αυστραλία, την Ελλάδα, την Πορτογαλία, την **Ιαπωνία οι κοινωνικές δαπάνες βρίσκονταν στο 10% του ΑΕΠ περίπου**. (γιατί έχει τότε ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΔΗΜ. ΧΡΕΟΣ) ; Τέλος, σε μια τέταρτη ομάδα

χωρών, που ουσιαστικά κατατάσσονται στις αναπτυσσόμενες χώρες και αποτελείται από την Τουρκία, το Μεξικό και την Κορέα οι κοινωνικές δαπάνες κυμαίνονταν γύρω στο 5% του ΑΕΠ.
(σελ. 18) [7] Εάν ίσχυε αυτό που ισχυρίζονται οι «οικονομολόγοι της πλάκας» ότι δηλ το δημ. Χρέος αυξάνεται λόγω δαπανών η Σουηδία για παράδειγμα αλλά και άλλες χώρες θα έπρεπε να είχαν τεράστιο δημ. Χρέος που όμως ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ..άρα δεν οφείλεται σε κοινωνικές δαπάνες δηλ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΑΤΑΛΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ!!
Για περισσότερη ενημέρωση και πίνακες για τις κοινωνικές δαπάνες μπορείτε να ψάξετε στον παρακάτω σύνδεσμο [8] : όπου περιέχει αναλυτικότατα για δαπάνες σε παιδεία, υγεία, συντάξεις κτλπ. Τα τσιράκια τους, οι οικονομολόγοι των πάνελς όμως δεν τα αποκαλύπτουν σκόπιμα αυτά αλλά επίσης δεν μιλούν καθόλου και για τα **203 ΔΙΣ ΕΥΡΩ που πήραν οι τράπεζες** από το ξέσπασμα της κρίσης έως τώρα (σε εγγυήσεις και ρευστό).
Για παράδειγμα σύμφωνα με την Eurostat[9] την περίοδο της «ανάπτυξης» των Ολυμπιακών Αγώνων: «Οι κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα ανήλθαν το 2004 στο 26% του ΑΕΠ, σύμφωνα με στοιχεία της κοινοτικής στατιστικής υπηρεσίας Eurostat, που δόθηκαν την Τρίτη στη δημοσιότητα στις Βρυξέλλες. Στην ΕΕ των «25» ήταν 27,3% και στην παλαιά ΕΕ των «15» 27,6**%. Το υψηλότερο ποσοστό σε κοινωνικές δαπάνες ως προς το ΑΕΠ παρατηρήθηκε στη Σουηδία με 32,9%** και το χαμηλότερο στη Λετονία με 12,6%. Σύμφωνα με την Eurostat, πάνω από το ήμισυ (50,9%) των κοινωνικών δαπανών στην Ελλάδα προορίζονται για συντάξεις (12,8% του ΑΕΠ), το 26,5% για περίθαλψη και υπηρεσίες υγείας (ή 6,7% του ΑΕΠ), το 6,9% για οικογενειακά επιδόματα (ή 1,7% του ΑΕΠ), το 5,9% για επιδόματα ανεργίας (ή 1,5% του ΑΕΠ), το 5% για επιδόματα αναπηρίας (ή 1,3% του ΑΕΠ) και το 4,7% για επιδόματα αντιμετώπισης του κοινωνικού αποκλεισμού και κατοικίας (ή 1,2% του ΑΕΠ).» **Η σουηδία με μεγαλύτερες δαπάνες από εμάς δεν έχει τεράστιο δημόσιο χρέος (έχει μικρότερο από της Γερμανίας, Γαλλίας, Αγγλίας) και η ανταγωνιστικότητα της είναι στις πρώτες 3 θέσεις της Παγκόσμιας κατάταξης..! Τονίζω πάλι ότι δεν υποστηρίζω την σοσιαλοδημοκρατία αλλά φτάνει με την προπαγάνδα η οποία είναι και αντι-επιστημονική ότι το χρέος οφείλεται στο σπάταλο κοινωνικό κρατισμό του Ελληνκού Κράτους!**
Κλείνοντας θα σας παραθέσω και τα στοιχεία για το

έτος 2010 (με εισοδήματα 2009) την περίοδο που καλοπαιρνούσαμε δηλ και μας «έτρεφαν» οι ευρωπαϊοι: «τα στοιχεία που δείχνουν τις κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα ως ποσοστό του ΑΕΠ, ως ποσοστό δηλαδή των αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται ετησίως. Στη χώρα μας το 2009 αντιπροσώπευαν το 28%. Στην ΕΕ-15 και την ΕΕ-27 οι κοινωνικές δαπάνες δέσμευαν μεγαλύτερο μέρος του κοινωνικού πλούτου: 30,3% και 29,5% του ΑΕΠ. Απαράδεκτες ήταν οι επιδόσεις της Ελλάδας, από την εποχή κιόλας της υποτιθέμενες ευημερίας, και στον τομέα των κοινωνικών επιδομάτων καθώς περιορίζονταν στο 14,5% του ΑΕΠ όταν στη ευρωζώνη και στην ΕΕ αφορούσαν το 17% και 16,4% αντίστοιχα. Η συμμετοχή των κοινωνικών δαπανών στο ΑΕΠ είναι τόσο χαμηλή στην Ελλάδα που, όπως ήταν αναμενόμενο, συνεισφέρουν σχετικά λίγο στην μείωση της φτώχειας. Ενώ στην Ευρώπη το ποσοστό του κινδύνου φτώχειας μειώνεται κατά 27% μετά την παρεμβολή των κοινωνικών επιδομάτων στην Ελλάδα μειώνεται μόλις κατά 22,7%. Με βάση αυτό το στοιχείο φαίνεται πως το πρόβλημα των αναποτελεσματικών κοινωνικών δαπανών στην Ελλάδα, με κριτήριο την συμβολή τους στην εξάλειψη της φτώχειας, πρώτα και κύρια έγκειται στο ύψος τους. Στα χρήματα δηλαδή που δαπανούσε το ελληνικό κράτος για να εξασφαλίσει την κοινωνική συνοχή. Πρωτίστως δηλαδή είναι ποσοτικό, απόρροια των χαμηλών κοινωνικών δαπανών κι όχι της κακής κατανομής τους ή της κακοδιαχείρισης, που ακόμη κι αν υπήρξαν αυτά τα φαινόμενα, ήταν υποδεέστερης σημασίας.» [10] Επίσης σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος [11] σε μία έκθεση της σελ. 153 αναγράφει το ποσοστό Δημοσίων Δαπανών ως προς το ΑΕΠ από την περίοδο 1995-2009 αναφέρει η έκθεση : Είναι προφανές από τον πίνακα σελ. 153, ότι σε αντίθεση e τις απόψεις ότι οι δηόσιες δαπάνες στη Νότια Ευρώπη είναι υπερβολικές, όνο στην Ιταλία (εκτός από τη Γαλλία) οι κρατικές δαπάνες υπερβαίνουν το έσο όρο των χωρών της ΕΕ-15. Οι άλλες τρεις χώρες και ιδίως η Ισπανία έχουν σηαντικά ικρότερες δαπάνες από τον ευρωπαϊκό έσο όρο.» Τότε γιατί πτωχεύουν;; Ποιός πήρε τα λεφτά ωρέ;; ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ;;;

Ελπίζω να σας βοήθησα να ξεδιαλύνετε λίγο την προπαγάνδα ότι φταίτε εσείς για την καπιταλιστική κρίση!

Υ.Γ. Καλό θα ήταν να ανατρέξετε στους «διαδικτιακούς συνδέσμους και να δείτε» **ιδίοις όμμασι τα επίσημα – ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ – στοιχεία.**

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ

Μιλάει στο **babushka.gr** για το **“plan B”,** την αριστερά και το ευρώ.

“Προοπτική θα υπάρξει μόνο ΑΝ ΑΠΟΡΡΙΨΟΥΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΤΟΝ θανάσιμο εναγκαλισμό της Ευρωζώνης”

1)Κύριε Αλαβάνε , κατ’ αρχάς , πως θα περιγράφατε τη σημερινή, γενικότερη λογιστική κατάσταση, τη δραματική κοινωνική οπισθοδρόμηση σε όλους τους τομείς. Υπάρχει κατά τη γνώμη σας, κάποιο σημάδι προοπτικής για το σήμερα και το αύριο;

Οι οικονομικοί δείκτες, και περισσότερο ακόμα, τα άγρια βιώματα των εργαζομένων και των οικογενειών τους, αρκούν για να σκιαγραφήσουν την σημερινή κατάσταση. Με μια λέξη, όλεθρος. Η κατάσταση όμως δεν είναι στατική. Εξελίσσεται συνεχώς. Προς το χειρότερο. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούν για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος – μείωση κρατικών δαπανών, αύξηση λαϊκής φορολογίας, νέος πιο επώδυνος δανεισμός για να αντεπεξέλθουμε στον παλιό, μείωση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και στον ιδιωτικό τομέα – αντί να αμβλύνουν, βαθαίνουν την κρίση και τη γενικεύουν σε μια ύφεση, που δύσκολα βρίσκουμε στην ιστορία παρόμοια παραδείγματα. Η κρίση πλέον αυτοτροφοδοτείται, πράγμα που σε ένα βαθμό έχει παραδεχθεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Προοπτική θα υπάρξει μόνο αν απορρίψουμε ολοκληρωτικά τον θανάσιμο εναγκαλισμό της Ευρωζώνης.

2)Σ’ αυτή τη Συγκυρία η συμβολή της Αριστεράς πρέπει να είναι καθοριστική. Κατά την γνώμη μας, για να υπάρξει μια αντιστροφή του κλίματος. Όμως διαπιστώνουμε ότι υπάρχει πρόβλημα στις συγκλίσεις, στις συμμαχίες, πολλές φορές ακόμη και στην επικοινωνία όλων των αριστερών δυνάμεων.
Ποιες πιστεύετε πως είναι εκείνες οι προτεραιότητες και δράσεις που πρέπει να

Έχουμε συνηθίσει να χρησιμοποιούμε τον όρο « αριστερά» κυρίως με ιστορικούς όρους, με βάση την προέλευση, το αν έχει γενεαλογικές σχέσεις με το κομμουνιστικό ιδιαίτερα κίνημα.

προταχθούν σήμερα, ώστε η Αριστερά να μετατραπεί στο απαραίτητο αντίπαλο δέος στην νεοφιλελεύθερη πολιτική που κυριαρχεί;

Έχουμε συνηθίσει να χρησιμοποιούμε τον όρο « αριστερά» κυρίως με ιστορικούς όρους, με βάση την προέλευση, το αν έχει γενεαλογικές σχέσεις με το κομμουνιστικό ιδιαίτερα κίνημα. Δεν έχει νόημα αυτή η εννοιολογική διάσταση σήμερα. Το πρόβλημα πρέπει να το προσεγγίσουμε με βάση την προγραμματική διάσταση. Δεν έχει νόημα κανείς να επιδιώκει μια συνεργασία με την « αριστερή» ΔΗΜΑΡ εφόσον θεωρεί αναγκαία την σύγκρουση, για παράδειγμα, με την Ευρωζώνη. Νομίζω ότι η αριστερά πρέπει να κινηθεί ταυτόχρονα σε τρεις γραμμές οι οποίες αλληλοεπηρεάζονται. Η επιτυχία ή αποτυχία στη μία φέρνει αντίστοιχα θετικές και αρνητικές επιδράσεις στις άλλες. Πρώτο, η αντίσταση. Δεύτερο, η κοινωνική οργάνωση και αλληλεγγύη. Τρίτο, το πολιτικό σχέδιο που οπωσδήποτε περιλαμβάνει την έξοδο από το ευρώ. Οι δυνάμεις που συμφωνούν σε αυτά είναι αναγκαίο να συμπαραταχθούν. Γίνεται αυτό; Ούτε κατά διάνοια. Δυστυχώς, οι εσωτερικές λογικές, οι αδράνειες, οι ισορροπίες και αντιθέσεις, δεν έχουν δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Ας ελπίσουμε ότι γρήγορα θα καλυφθεί το χαμένο έδαφος.

3)Συμμετείχατε πρόσφατα μαζί με άλλες κινήσεις σε μια συζήτηση για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων από μια ενδεχόμενη έξοδο από το ευρώ – το « σχέδιο Β», όπως το ονομάζετε εσείς και το οποίο πράγματι έχει μεγάλη απήχηση. Πείτε μας λίγα λόγια για το προβληματισμό που αναπτύχθηκε στην συγκεκριμένη συζήτηση.

Μιλώντας για « Σχέδιο Β», το προσδιορίσαμε γενικά ως τη δέσμη προωθημένων ριζοσπαστικών μετασχηματισμών με αφετηρία την αποχώρηση από το ευρώ: παύση πληρωμών, εθνικοποίηση τραπεζών, δημοκρατικός σχεδιασμός, κοι-

«έχουμε φτάσει στο σημείο η Ελλάδα, που την αφορά άμεσα, να είναι η μόνη χώρα στην Ευρωζώνη που δεν έχει καταρτίσει εναλλακτικό έστω « Σχέδιο Β΄» για την περίπτωση αποχώρησής της ίδιας από το ευρώ»

νωνικός έλεγχος, ρευστότητα, επιθετική πολιτική στην απασχόληση. Κάτω όμως από αυστηρούς όρους. Πρώτο, ότι η πλειοψηφία του λαού πιστεύει σε αυτή τη λύση, παίρνει μέρος σε μια δύσκολη αλλά όμορφη και με πνοή συλλογική μάχη. Αυτό ίσως είναι που επιδιώκει το πολιτικό σύστημα να αποτρέψει με κάθε τρόπο και για αυτό συνεχώς ακούμε από κυβέρνηση και αντιπολίτευση ότι « η έξοδος από το ευρώ είναι καταστροφή». Κι έχουμε φτάσει στο σημείο η Ελλάδα, που την αφορά άμεσα, να είναι η μόνη χώρα στην Ευρωζώνη που δεν έχει καταρτίσει εναλλακτικό έστω « Σχέδιο Β΄» για την περίπτωση αποχώρησής της ίδιας από το ευρώ που μπορεί να προκύψει από στιγμή σε στιγμή, για δεκάδες λόγους, ακόμη και « δια ασήμαντον αφορμήν». Και δεύτερο ότι υπάρχει έγκαιρη προσέγγιση σε φαινομενικά δύσκολες πτυχές του εγχειρήματος (γιατί τίποτε δεν είναι εύκολο σήμερα για την Ελλάδα): επάρκεια πετρελαίου, φαρμάκων, πληθωρισμός, υποτίμηση, συνάλλαγμα. Ας πάρουμε για παράδειγμα το πετρέλαιο. Ναι τους πρώτους μήνες θα μπορούσαμε να έχουμε πρόβλημα ομαλού εφοδιασμού (έχουμε όμως και σήμερα, άλλου τύπου, λόγω απαγορευτικών τιμών) αν δεν έχουμε κινηθεί στην κατεύθυνση διμερών συμφωνιών με χώρες εκτός ατλαντικού ελέγχου όπως η Ρωσία, που αναζητά με αγωνία συνεργασίες στη Μεσόγειο μετά

«Η ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ , ΔΗΛΑΔΗ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΕΥΡΩ ΑΛΛΑ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΕΙΝΑΙ «ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ»

τις εξελίξεις στη Συρία ή όπως το Ιράν που προσπαθεί εναγώνια να κρατήσει πελατεία λόγω του ευρώ-αμερικανικού εμπάργκο (το οποίο το αψηφά εντελώς η Τουρκία).

4)Πως αυτό μπορεί να υιοθετηθεί και να στηριχτεί από μια αριστερή πολιτική και ποιες μπορεί να είναι αυτές οι δυνάμεις που θα το στηρίξουν;

Τα στοιχεία ενός « Σχεδίου Β'» - εθνικό νόμισμα, εθνικοποίηση τραπεζών, δημοκρατικός σχεδιασμός – εκ των πραγμάτων έχουν ένα όχι απλά αριστερό, αλλά και επαναστατικό χαρακτήρα, αφού αμφισβητούν την κεντρική επιλογή της άρχουσας τάξης μεταπολιτευτικά για την Ευρωζώνη. Απευθύνονται όμως σε όλη ανεξάρτητα την κοινωνία, πέρα από κομματικές ταυτότητες, αν υπάρχουν ακόμα. Σήμερα, για να λύσουμε τα πιο άμεσα προβλήματα – πείνα, φτώχια, ανεργία – χρειάζονται επειγόντως πολλές τομές.

5)Σήμερα βλέπουμε να συντελούνται στην Ευρώπη τρομερές αλλαγές που οδηγούν ταχύτατα την Ε.Ε. σε μια νεοφιλελεύθερη ολοκλήρωση και την ευρωζώνη σε πραγματικό σφαγείο των λαών της, μέσω ενός σκληρού κυβερνητικού!
Τα αιτήματα για έξοδο από το ευρώ και την Ε.Ε. αποτελούν σήμερα προϋπόθεση για την Ελληνική ανάκαμψη και την ριζοσπαστική ανασυγκρότηση της κοινωνίας της;

Κομβικό σημείο είναι η αποχώρηση από την Ευρωζώνη. Από κει και πέρα εκ των πραγμάτων, εφόσον είσαι υποχρεωμένος πια να ελέγξεις την κίνηση κεφαλαίων, να αξιοποιήσεις την εσωτερική αγορά, θα έρθεις σε σύ-

«Τα στοιχεία ενός Σχεδίου Β' - εθνικό νόμισμα, εθνικοποίηση τραπεζών, δημοκρατικός σχεδιασμός – εκ των πραγμάτων έχουν ένα όχι απλά αριστερό, αλλά και επαναστατικό χαρακτήρα»

γκρουση και με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ναι είναι προϋπόθεση. Γιατί η εναλλακτική λύση που προτείνεται μέσα στο κοινοβουλευτικό σύστημα , δηλαδή να μείνουμε στο ευρώ αλλά να φύγουμε από το μνημόνιο είναι «δρόμος που δεν μπορεί να υπάρξει». Αυτό το διαπιστώνουμε γιατί όροι μνημονιακού τύπου τίθενται παντού: στην Κύπρο, την Ισπανία, τη στήριξη των τραπεζών, την αγορά ομολόγων από την Ευρωπαϊκά Τράπεζα, τις χρηματοδοτήσεις από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. « Μνημόνιο» και « Ευρωζώνη» θα αναφέρονται ως συνώνυμες λέξεις σε μια ανανεωμένη έκδοση του Μπαμπινιώτη. Για τον απλούστατο λόγο ότι το περιεχόμενο των μνημονίων που αποφασίζονταν σε επίπεδο χώρας μέλους χωριστά θεσμοποιείται πια ως γενική ρύθμιση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επιβεβαιώνουν και οι προτάσεις της Γερμανίας για τον Υπερεπίτροπο. Η « ευρωζώνη» είναι θεσμικό μνημόνιο και δεν μπορείς να φύγεις από το ένα χωρίς να φύγεις και από το άλλο.

6)Σε αντίστοιχες ιστορικά κρίσεις σαν την δική μας και σε χώρες στις οποίες επενέβη το ΔΝΤ, μάθαμε ότι η εισβολή των μέτρων, αναδιαρθρώσεων, μεταρρυθμίσεων , συνοδεύονται πάντα από κρατική βία κυβερνητική αυθαιρεσία, αυταρχισμό και περιορισμό των ελευθεριών και δικαιωμάτων.

"Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΡΟΠΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΛΛΑ ΠΟΛΥ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ"

Υπάρχει σύγκριση όλων αυτών με την κατάσταση που βιώνουμε σήμερα στην Ελλάδα;

Το βλέπουμε το έργο αυτό σε εξέλιξη. Και πολλοί το έχουν βιώσει και στο σώμα τους. Όπως στην αρχή της κρίσης λέγαμε « θα γίνουμε Αργεντινή» ήδη το φόβητρο, οι κατηγορίες στον πολιτικό αντίπαλο σε άλλες χώρες είναι « θα κάνεις τη χώρας σαν την Ελλάδα». Ήδη αυτή τη μομφή τη χρησιμοποίησε ο Ρόμνεϊ σε βάρος του Ομπάμα. Επομένως το θέμα της δημοκρατίας, της σύγκρουσης με τον εντεινόμενο και γενικευμένο αυταρχισμό πρέπει να βρεθεί στις προτεραιότητες της αριστεράς. Όμως σε στενό συνδυασμό με τη ριζοσπαστική πολιτική που θα δώσει απάντηση στα μεγάλα προβλήματα της κοινωνίας. Γιατί πια, ένα τμήμα της τουλάχιστον, αν βρεθεί στην ανάγκη να επιλέξει ανάμεσα στις ελευθερίες και στο γεμάτο πιάτο στο τραπέζι, θα επιλέξει το δεύτερο.

7)Πιστεύετε ότι η αστυνομική καταστολή, το παρακράτος και η δράση της Χρυσής Αυγής θα ενισχύονται ; και πως πρέπει να αντιδράσει συνολικά η κοινωνία και ειδικότερα η Αριστερά;

Πιστεύω ότι αλληλοσυνδέονται και τα τρία. Ξέρετε, ο δρόμος της εκτροπής είναι κάτι πολύ συνηθισμένο στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας αλλά πολύ ασυνήθιστο τις τελευταίες δεκαετίες. Παρακολουθούμε με ποιό τρόπο η κρίση επεκτείνεται από τα δημόσια οικονομικά στην πραγματική οικονομία, από εκεί στην κοινωνία, από εκεί στη λαϊκή ψυχολογία, από εκεί στις ιδέες, από εκεί στην πολιτική. Ο εξευτελισμός των ανθρώπων, η

«Γιατί πια, ένα τμήμα της τουλάχιστον, αν βρεθεί στην ανάγκη να επιλέξει ανάμεσα στις ελευθερίες και στο γεμάτο πιάτο στο τραπέζι, θα επιλέξει το δεύτερο»

φτώχεια, η βία, η εγκληματικότητα, ο ναζισμός. Το δημόσιο πλαίσιο έχει απαξιωθεί και καταρρέει. Από τον καθένα απελευθερώνονται τυφλές, ανεπεξέργαστες, σκοτεινές δυνάμεις. Όλα αυτά αποτελούν το ευνοϊκότερο περιβάλλον για εκτροπή - είτε συγκαλυμμένη από κατεστημένες πολιτικές δυνάμεις είτε ακροδεξιού τύπου είτε στρατιωτικού τύπου με πρόσχημα την προστασία από τα δύο άκρα. Το χωράφι είναι έτοιμο, τα βρωμόδεντρα αρχίζουν να απλώνονται. Η αντίδραση πρέπει να είναι αποφασιστική και δυναμική. Με το δημοκρατικό κίνημα. Με πλατιές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις. Με το αίτημα για διάλυση της Χρυσής Αυγής. Με το να κρατηθούν οι δρόμοι οπωσδήποτε ελεύθεροι από τις ναζιστικές περιπολίες. Πρώτα και κύρια όμως με το να κερδίσει ξανά η αριστερά την ψυχή του λαού. Αν οι δυνάμεις οι οποίες πρωτοπορούν και πρωταγωνιστούν για τις επαναστατικού χαρακτήρα αλλαγές δεν επικοινωνήσουν με τα πολύ απλά, αλλά ακόμα περισσότερο αληθινά και δραματικά προβλήματα του «απλού λαού»,- ανεργία, φτώχεια, εξευτελισμός - αν οι ρίζες της πολιτικής μας δεν πάρουν χυμούς από ακριβώς αυτή τη βαθιά αγωνία για το αύριο της κοινωνίας, τότε η πολιτική και οι ιδέες μας κινδυνεύουν να μείνουν μετέωρες. Έχουμε τη δύναμη να μη αφήσουμε κάτι τέτοιο να συμβεί.

ΤΟ ΟΧΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Γράφει ο Ειρηναίος Μαράκης

Εβδομήντα δύο χρόνια μετά τον ελληνο-ιταλικό πόλεμο ή το "αλβανικό έπος", όπως έγινε ευρύτερα γνωστός, που σηματοδοτεί την έναρξη του αγώνα του ελληνικού λαού κατά του φασιστικού εισβολέα, είναι η τρίτη χρονιά που η 28η Οκτωβρίου 1940 γιορτάζεται με τον τρόπο που ακριβώς της αξίζει. Ως μια αντιφασιστική ημέρα που η σημασία της ενισχύεται και δυναμώνει παράλληλα με την κατασταλτική παρέμβαση των νεοναζί που συνδέονται οργανικά με το επίσημο κράτος εναντίον γυναικών, βουλευτών της Αριστεράς, ομοφυλόφιλων, μεταναστών αλλά και λόγω της ανόδου ενός πολύ δυνατού εργατικού κι αντιφασιστικού κινήματος. Η πρόσφατη είδηση να δοθούν στοιχεία από τους δήμους της χώρας στη Χρυσή Αυγή, ύστερα από απαίτηση της συμμορίας, με τα παιδιά των μεταναστών που εισήχθησαν φέτος στους βρεφονηπιακούς σταθμούς αποδεικνύει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι και σήμερα οι φασίστες βρίσκονται σε αγαστή συνεργασία με το κράτος και τους υποστηρικτές του. Ούτως ή άλλως αν υπήρχε διαφορετική αντιμετώπιση από τους θεσμικούς φορείς η Χρυσή Αυγή θα ήταν παράνομη και δεν θα πουλούσε φιλάνθρωπο πρόσωπο τη μια με τα συσσίτια της υποκρισίας και της ντροπής μόνο για Έλληνες και μόνο με την επίδειξη αστυνομικής ταυτότητας, την άλλη με το "αντισυστημικό" προσωπείο του μοναδικού προστάτη των αδυνάτων, ούτε θα έκανε πογκρόμ κι απόπειρες δολοφονίας μεταναστών όπου βρεθεί και όπου σταθεί. Αυτό βέβαια, να κηρυχθεί παράνομη η Χρυσή Αυγή, είναι στο χέρι του εργατικού και αντιφασιστικού κινήματος αρκεί να το βάλει στις άμεσες προτεραιότητες του και να μην σφυρίζει αδιάφορα. Το ίδιο ισχύει, ίσως κάτι παραπά-

νω, και για την Αριστερά.

Οι μαθητικές παρελάσεις, γέννημα-θρέμμα του Μεταξικού καθεστώτος και της προσπάθειάς του να χειραγωγήσει τη νεολαία στα πρότυπα του Χίτλερ, που θα μετατραπούν σε μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στους φασίστες - που δεν πρέπει να τους επιτραπεί η παρουσία ούτε σε καταθέσεις στεφάνων, την κυβέρνηση της τροϊκας εσωτερικού, τους τραπεζίτες, το αδίστακτο εγχώριο και διεθνές κεφάλαιο, μπορούν και πρέπει να αποτελέσουν την αρχή. Οι εργαζόμενοι, οι φοιτητές και οι μαθητές, είτε αυθόρμητα είτε οργανωμένα, θα διαδηλώσουν την αντίθεση τους ενάντια στη νέα λαίλαπα των ψηφισμένων μέτρων που απαιτείται η άμεση και χωρίς υποχωρήσεις εφαρμογή τους από την τρόικα ΔΝΤ - ΕΚΤ - ΕΕ, ενάντια στην προσπάθεια διάσπασης του απεργιακού κινήματος που οικοδομείται επίπονα αλλά με σταθερότητα στους χώρους δουλειάς, στην καταστολή των κατά τόπους δράσεων που προάγουν το πνεύμα της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης. Παράλληλα και σε πλήρη διαλεκτική σχέση με τις διαμαρτυρίες και τους κάθε λογής αγώνες πρέπει να δοθούν κι οι κατάλληλες απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα που αναπτύσσονται μέσα στο κίνημα και που η Αριστερά ακόμα δεν έχει απαντήσει με συγκεκριμένες προτάσεις, εκτός από ελάχιστες τιμητικές εξαιρέσεις όπως αυτή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Χωρίς απαντήσεις στα θέματα της καθημερινότητας και στο μείζον πρόβλημα της ανατροπής της κατεστημένης αστικής εξουσίας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Μακάρι να γίνονταν κάποιο θαύμα ή τα πράγματα να ήταν τόσο απλά όπως ο περισσότερος κόσμος τα φαντάζεται, αλλά δυστυχώς, η πραγματικότητα έχει τους δικούς της ρυθμούς όπου βασίζεται και αναπτύσσεται πάνω σε υλικούς "κανόνες" που μπορεί να μην έχουν προκαθορισμένη ισχύ αλλά χωρίς την δική μας παρέμβαση δεν θα αλλάξει τίποτα από μόνο του. Η ιστορική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου μας δίνει την ευκαιρία να αναλογιστούμε και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Θα έρθουν, ήρθαν κιόλας, δύσκολες εποχές και δεν υπάρχει καιρός για πολυτέλειες ή η ευκολία να αναθέσουμε την τύχη μας σε κάποιον Σωτήρα, ιδιαίτερα αν αυτός είναι δηλωμένος και ενεργός φασίστας. Δυστυχώς και μετά την άνοδο της Χρυσής Αυγής, μαθαίνουμε με σκληρό τρόπο ότι δεν αρκεί να πίνουμε νερό από την αστείρευτη Πηγή της Μνημοσύνης για να επιλύσουμε τα προβλήματα μας όσο χρήσιμο και να είναι αλλά χρειάζεται να περάσουμε στην πρώτη γραμμή της μάχης για να επιβάλλουμε το Δίκιο μας. Να βροντοφωνάξουμε το δικό μας ΟΧΙ, το ΟΧΙ της γενιάς μας, της τάξης μας και της εποχής μας εναντίον σε αυτούς τους ισχυρούς αλλά σάπιους μέχρι τα θεμέλια και υπό κατάρρευση γίγαντες της καπιταλιστικής κυριαρχίας: το Κράτος, τους θεσμούς του και τους φασίστες. Να χτίσουμε ένα πρόγραμμα ρήξης και ανατροπής που θα αντιμετωπίσει όλα τα προηγούμενα με επιτυχία.

Στο κέντρο αυτού του προγράμματος πρέπει να είναι η έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από το ευρώ μαζί μ' ένα υπέρ των συμφερόντων μας οικονομικό - ταξικό σχέδιο για άρνηση και διαγραφή του ήδη πληρωμένου χρέους κι όχι για "κούρεμα" του, που απλώς ανακυκλώνει τα αίτια της κρίσης. για φορολόγηση του κεφαλαίου και όχι των αδυνάτων. Παράλληλα, ένα τέτοιο πρόγραμμα απαιτείται να προχωρήσει σε εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, σε απαλλοτρίωση της εκκλησιαστικής και μοναστικής περιουσίας, με πραγματικό εργατικό έλεγχο στην παραγωγή κι όχι μέσω αναθέσεων, ώστε να εξαφανίσουμε και να ανατρέψουμε τον χρεωκοπημένο καπιταλισμό και την διαιώνιση της υποταγής μας. Απαραίτητο εργαλείο η οικοδόμηση εργατικών/απεργιακών επιτροπών και συμβουλίων σε κάθε χώρο δουλειάς, που έτσι θα διευκολύνουν την πάλη μας στον δύσκολο αλλά εφικτό δρόμο για την πραγματοποίηση γενικής απεργίας διάρκειας.

Ακόμα, και είναι σημαντικό αυτό γιατί πάνω σε αυτό επιχειρούν την καταστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων μας, πρέπει να

αρνηθούμε την αποκατάσταση της " δημοκρατικής νομιμότητας" που στο όνομα της το αστικό κράτος προσπαθεί να περάσει τις επιθέσεις του και να χτίσουμε ένα διεθνές πανεργατικό μέτωπο - που ήδη διανύει τα πρώτα του βήματα, από το κίνημα των Αγανακτισμένων - που έβγαλε πολύ νέο κόσμο αλλά και παλιά πολιτικοποίηση στους δρόμους του αγώνα - έως την κήρυξη πανευρωπαϊκής απεργίας στις 14 Νοέμβρη, που αποτελεί ένα σπουδαίο ιστορικό αλλά και κινηματικό γεγονός αποδεικνύοντας ότι ο απεργιακός αγώνας μόνο αν συντονιστεί διεθνώς και από τα κάτω θα νικήσει.

Επίσης, είναι αναγκαίο να βαδίσουμε στον δρόμο της επαναστατικής Αιγύπτου, δρώντας αντιιμπεριαλιστικά με εμπράγματη υποστήριξη στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και στα κινήματα της Μέσης Ανατολής, λέγοντας ένα μεγάλο ΟΧΙ στα σχέδια της τρόικας Ισραήλ - Ελλάδας - Κύπρου για εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου στην Μεσόγειο που εγκυμονούν πολεμικούς και οικολογικούς κινδύνους.

Τέλος, δεν ξεχνάμε να χτυπήσουμε στη ρίζα της τη φασιστική απειλή χτίζοντας παντού ένα ενιαίο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό μέτωπο.

Αυτός είναι ο μόνος εφικτός δρόμος για το νικηφόρο ΟΧΙ της εποχής μας και μόνο εφαρμόζοντας και εμπλουτίζοντας τον μπορούμε να ελπίζουμε σε γνήσια δημοκρατικές μέρες κι όχι μένοντας πίσω από τις ανάγκες μας. Αλλιώς θα βρεθούμε σκλάβοι του φόβου, της τρομοκρατίας και της απελπισίας όπου το μόνο όπλο μας θα είναι η ειρωνεία, κι αυτή κρυφή, όπως στο ποίημα που παραθέτουμε. Η επιλογή είναι δική μας.

Αυτές τις μέρες κλειδωθείτε
όσο μπορείτε πιο βαθιά στα δωμάτια
αυτές τις νύχτες το ίδιο
προφυλαχτείτε, κλειδωθείτε,
δεν υπάρχουν εχθροί,
κινδυνεύομε απ' τους φίλους μας
απ' τον εαυτό μας τον ίδιο.
Αυτές τις νύχτες αυτές τις μέρες στα σκοτεινότεραδεν παραμορφώνει η απόγνωση, εκεί μόνο,
να μη φτάνουν ψίθυροι
να μην έρχονται μάτια
κλειδωθείτε,
υπάρχει φόβος να μας σβήσουν με το βλέμμα τους φίλοι ανυπόφοροι, εχθροί λυπημένοι,
ευεργέτες καλοκάγαθοι.
Πλησιάζουν αθόρυβοι να επιδείξουν την ευτυχία τους κρατούνε αναστάσιμες λαμπάδες.
Κλειδωθείτε. Προφυλαχτείτε. Γίνετε ελεύθεροι
με μια ισχυρή ποσότητα σιέλου...

Αυτές τις μέρες, Νίκος Παππάς (Τρίκαλα 1906 - Αθήνα 1997)

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

(μέρος Βου...)

Χαλυβουργία Βόλου, οι εργάτες θέλουν μείωση μισθών ! Αυτή η παράλογη απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία των εργαζομένων στις 26/10. Το ΔΣ του σωματείου έθεσε σε ψηφοφορία το ερώτημα αν οι εργάτες δέχονται ή όχι την πρόταση Μάνεση για μείωση κατά 18% των μισθών τους και μάλιστα με κλειστή κάλπη τη στιγμή που υποτίθεται ότι το ΔΣ είχε ομόφωνα δηλώσει με ανακοίνωσή του ότι δεν αποδέχεται καμιά μείωση μισθών. Σύμφωνα με πληροφορίες, στη συνέλευση περίπου 170 εργαζόμενοι ψήφισαν υπέρ της μείωσης των αποδοχών τους και περίπου 100 κατά. Το ΔΣ σκέφτεται μάλιστα να παραιτηθεί (αυτό δεν έχει επιβεβαιωθεί..) γιατί είναι σε δυσαρμονία με τη βούληση των εργατών... Το πιθανότερο όμως είναι όχι, καθώς αυτός ήταν ο αρχικός σχεδιασμός του Μάνεση σε συνεργασία με το ΔΣ, ανταλλάσοντας μεταξύ τους ευχές για καλή μείωση μισθών. Αυτή η απόφαση είναι ταφόπλακα για τους μισθούς σε όλο το κλάδο του μετάλλου, τουλάχιστον στην περιοχή.

Προσφυγή στο ΣΤΕ έκανα οι εργαζόμενοι και οι μέτοχοι της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδος αιτούμενοι να ακυρωθεί η ανάκληση της άδειας λειτουργίας της Αγροτικής Τράπεζας που έγινε από την ΤτΕ καθώς και η μεταβίβασή της στην Τράπεζα Πειραιώς.
Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην προσφυγή η ανάκληση της άδειας της ΑΤΕ είναι αντισυνταγματική και στηρίζεται σε αόριστες, γενικόλογες και ατεκμηρίωτες παραδοχές για έλλειψη βιωσιμότητας και αδυναμία ρευστοποίησης της ΑΤΕ.

Απρόκλητη επίθεση από ακροδεξιό δέχτηκε έξω από το σπίτι του, ο γνωστός συγγραφέας Μένης Κουμανταρέας. Όπως είπε, ο άγνωστος, με ξυρισμένο κεφάλι, τον εξύβρισε και τον χτύπησε. Ο κ. Κουμανταρέας δηλώνει σίγουρος ότι η υπόθεση συνδέεται με τη συμμετοχή του προ ημερών σε αντιρατσιστική εκδήλωση στον Άγιο Παντελεήμονα. Όπως είπε ο συγγραφέας στην κρατική τηλεόραση, ο ακροδεξιός «δεν επιχείρησε να με ληστέψει, απλώς με έβρισε και με χτύπησε».

Αυξήσεις-φωτιά μέχρι 25% στις τιμές των εισιτηρίων των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας προβλέπει το νέο μνημόνιο με την τρόικα. Μπορεί βέβαια η απαίτηση της τρόικας για νέες αυξήσεις στα εισιτήρια των μέσων μαζικής μεταφοράς να βασίζεται στην ενίσχυση των εσόδων των συγκοινωνιακών φορέων κατά 40 εκατ. ευρώ την επόμενη διετία, ωστόσο τα στοιχεία από την προηγούμενη αύξηση, που είχε επιβληθεί, καταδεικνύουν ότι παρά την επιβάρυνση στις τιμές των εισιτηρίων τον περασμένο χρόνο, τα έσοδα όχι μόνο δεν εμφανίζουν αντίστοιχη αύξηση, αλλά σε κάποια μέσα μεταφοράς παρουσιάζουν σημαντική μείωση.

ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΄Η ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Γράφει ο **Ανθρωποφάγος**

΄Οταν πριν 2 χρόνια για πρώτη φορά κατά την διάρκεια παρελάσεων σε όλη την Ελλάδα υπήρχε η ενεργητική συμμετοχή πολιτών που διαδήλωναν ενάντια στην κυβέρνηση και στο μνημόνιο, αλλά τα ΜΜΕ αλλά και οι επίσημοι πολιτικοί των αστικών κομμάτων μιλούσαν για εικόνες ντροπής για προσβολή της ιστορικής μνήμης και άλλα τέτοια.
Μετά την καθιέρωση της μετατροπής των παρελάσεων σε μαζικές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας ενάντια στην ελληνική κατοχή από το ΔΝΤ, τα μνημόνια και της ντόπιας αστικής τάξης και στην πολιτική που ασκούν στους απλούς εργαζόμενους, τέτοιου είδους ενέργειες δεν θα μπορέσουν να χαρακτηριστούν και πολύ θετικές

ή άνευ σημασίας από τους κλειδοκράτορες του πλούτου των εργαζομένων.
Τι κάνουμε λοιπόν για αυτό; Πριβέ παρελάσεις. Δηλαδή γίνεται μια παρέλαση με σκοπό να περάσουν και να πάρουν το χειροκρότημα (από 10 πολιτικούς, 4 Παππάδες, 2 αξιωματικούς του στρατού και 2 της αστυνομίας. και όλα καλά) Αυτό βέβαια για τα ΜΜΕ δεν αποτελεί καμία έκπληξη. Η έκπληξη και η ιστορική ντροπή για αυτά το να κατέβουν οι δεκάδες χιλιάδες κόσμου να γεμίσουν τους δρόμους και δεν αποτελεί πραγματικά ντροπή το σύνταγμά να μετατραπεί σε «αστακό» γι ανά χαρούν την εθνική επέτειο μόνο όσοι είναι πολιτικοί ή όσοι κατέχουν αξιώματα σε στρατό, εκκλησία και αστυνομία.
Σε όλα αυτά βέβαια η απάντηση του κόσμου έχει δείξει ότι είναι απτόητος και ότι τίποτα πλέον δεν μπορεί να συγκρατήσει την οργή του για όσα του κάνουν καθημερινά. Γι αυτό και πριν δύο χρόνια για πρώτη φορά μετέτρεψε τις παρελάσεις σε πορείες δια μαρτυρίας. Γι αυτό και το συνεχίζει. Γιατί έχει καταλάβει ότι τώρα είναι η στιγμή να πει ένα μεγάλο όχι στις νέες περικοπές των χρημάτων και της ζωής του. Και όταν λέμε όχι δεν εννοούμε το όχι του του δικτάτορα Μεταξά και τα όχι του Σαμαρά αλλά το βαρύτερο όχι τοθ ίδιου του λαού, του κόσμου της εργασίας το όχι του δεν πάει άλλο. Γι αυτό μετέτρεψε τις εθνικές επετείους σε λαϊκές συγκεντρώσεις. Όχι για να ακούει τα ψεύτικα όχι της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ αλλά να πει το δικό του όχι στις ηγεσίες αυτές Για να μην περιμένει το πότε οι εργατοπατέρες θα καλέσουν σε πορεία αλλά αυτό να γίνει από τον ίδιο τον λαό.
Πρέπει σήμερα να γεμίσουν σήμερα οι δρόμοι και οι πλατείες γιατί ο κόσμος, είναι αυτό που έχει την δύναμη να ανατρέψει αυτός τις πολιτικές που του διαλύουν τη ζωή. Να θέσει στο περιθώριο τις συναινέσεις, τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία απέναντι στις αποπνικτικές πολιτικές που μας επιβάλλονται.

28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ : ΌΤΑΝ ΝΙΚΗΣΕ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Γράφει ο Dr. Όου

Ήρθε η μέρα που κάθε έλληνας θα φορέσει για λίγη ώρα το πατριωτικό του προσωπείο, θα κουνήσει την τιμημένη γαλανόλευκη σημαία, που με αίμα προγόνων είναι ποτισμένη για να έχουμε εμείς την ελευθερία μας και μετά σαν καλός πατριώτης θα πάει για καφέ, γιατί όσο να 'χει η καθημερινότητα δεν αλλάζει. Για ακόμα μια φορά ο κάθε πολίτης θα γιορτάσεις το ¨ΟΧΙ¨ που είπε ένας δικτάτορας και για ακόμα μια φορά θα αφήσει τον εαυτό του να πιστέψει πως ο φασισμός νικήθηκε. Όμως ο φασισμός ποτέ δεν νικήθηκε, ούτε όταν έφυγαν οι Γερμανοί ούτε όταν έπεσε η Χούντα, ο φασισμός συνέχισε να εκκολάπτεται στα έγκατα των δεξιών κομμάτων και αναζητούσαν την ευκαιρία να βγούν στην επιφάνεια ,σήμερα λοιπόν την βρήκαν. Εκμεταλλευόμενοι την οικονομική κρίση και την εξαθλίωση, αλλά πάνω απ' την σύγχυση και την παραπληροφόρηση προσπαθούν να κερδίσουν δύναμη και εξουσία.

Έλληνα , λες πως είσαι περήφανος για το παρελθόν σου και την ιστορία σου, για τους προγόνους σου που έχτισαν τον Παρθενώνα, ξεχνάς όμως τους προγόνους εκείνους που με χάρη και τόλμη υποδεχόμενοι τον αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Βαν Φλιτ, του είπαν, παρουσιάζοντας το στρατιωτικό άγημα: «Στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας», ενώ αποκάλεσαν το κολαστήριο της Μακρονήσου «Νέο Παρθενώνα». Γιατί μπορεί κάποιοι να έχτισαν θαύμα και άλλοι να αγωνίστηκαν σαν ήρωες ώστε να κάνουν τον Τσόρτσιλ να πει την ρήση «*Στο εξής δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν*

Έλληνες.» ,αλλά τι σχέση έχεις εσύ με αυτούς ;
Δεν μπορείς να χτίσεις το μέλλον σου και να δημιουργήσεις, δεν σηκώνεις το κεφάλι να τους αντιμετωπίσεις και άφησες αυτούς που οι πρόγονοι σου έδιωξαν, να σε ξανακάνουν δούλο και ραγιά.

Όποιος δεν φοβάται το πρόσωπο του τέρατος, πάει να πει ότι του μοιάζει [...] Η πιθανή προέκταση του αξιώματος είναι, να συνηθίσουμε τη φρίκη, να μας τρομάζει η ομορφιά [...] Η υποταγή ή ο εθισμός σε μια τέτοια συνύπαρξη, ή συνδιαλλαγή, δεν προκαλεί τον κίνδυνο της αφομοίωσης ή της λήθης, του πως πρέπει, του πως οφείλουμε να σκεφτόμαστε, να πράττουμε και να μιλάμε; Αναμφισβήτητα αρχίσαμε να το ανεχόμαστε. Και η ανοχή, πολλαπλασιάζει τα ζώα στη δημόσια ζωή, τα ισχυροποιεί και τα βοηθά να συνθέσουν με ακρίβεια τη μορφή του τέρατος που προΐσταται, ελέγχει και μας κυβερνά. Η μορφή του τέρατος είναι αποκρουστική. Όταν όμως το πρόσωπο του τέρατος πάψει να μας τρομάζει, τότε πρέπει να φοβόμαστε... γιατί αυτό σημαίνει ότι έχουμε αρχίσει να του μοιάζουμε. Μάνος Χατζιδάκις

Κοίταξε λοιπόν το πρόσωπο σου στον καθρέφτη και συλλογίσου, βάλε φρένο στην καθημερινότητά σου και σταμάτα να είσαι πειθήνιο όργανο ενός σάπιου συστήματος, τότε κοίτα γύρω σου. Θα δεις βολεμένους πολιτικούς, ακροδεξιούς υπάνθρωπους, την εκκλησία να επικροτεί φασιστοειδή, αριστερούς, αναρχικούς , αντιεξουσιαστές αλλά και απλό ενεργό κόσμο που λέει την γνώμη του να δέχονται επιθέσεις, σε κάθε πορεία ή συγκέντρωση εκατοντάδες συλλήψεις και προσαγωγές, να διώκονται και εξευτελίζονται οροθετικοί, να οδηγούν στο αυτόφωρο όσους προσπαθούν να μιλήσουν και να ξεδιπλώσουν την αλήθεια. Και αυτά είναι τα ελάχιστα, τα καθημερινά και επαναλαμβανόμενα..σκέψου λοιπόν, πότε νικήθηκε και πέθανε ο φασισμός..;; Μήπως μπερδεύουμε κάτι..;;
Σε μια κοινωνία που καθημερινά μας τρομάζει με τις εξελίξεις , το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να την αλλάξεις και πρέπει να την αλλάξεις ριζικά αν δεν θες να κατρακυλήσει πίσω σε αυτό που ήταν. Την κοινωνία την απαρτίζουν οι άνθρωποι αλλά αυτοί που είναι ικανοί να την αλλάξουν είναι η νεολαία, λόγο της κρίσης και της ανεργίας η νεολαία διαλέγει τον δρόμο της προσφυγιάς και της αποξένωσης, αν το βασικό κύτταρο της κοινωνίας εξαφανιστεί τότε αυτή θα σαπίσει και δεν θα υπάρχει δρόμος επιστροφής.
Για να υπάρξει δημοκρατία θα πρέπει να υπάρχουν ενεργοί πολίτες, πολίτες με ανησυχίες και όνειρα, με ελπίδες και αγωνίες, οι πολίτες θα πρέπει να είναι ενεργοί, η δημοκρατία φέρει ευθύνη τόσο στους πολιτευόμενους αλλά πάνω απ όλα στους ψηφοφόρους γιατί αυτοί επιλέγουν σε ποιόν θα παραδώσουν την εξουσία . Η κριτική ικανότητα των πολιτών στη δημοκρατία είναι η παιδεία. Η απάντηση στο φασισμό είναι ο πολιτισμός, η εκπαίδευση και η γνώση. Ο φασισμός ως πολίτευμα θέλει του πολίτες υπόδουλους και άβουλους, πρόβατα προς σφαγή.
Στο δρόμο προς την δημιουργία μιας νέας τάξης πραγμάτων, μιας νέας κοινωνίας δεν έχουν καμία δουλειά τα φασιστοειδή της Χρυσής Αυγής, στην Γερμανία τους φασίστες τους έχουν κηρύξει παράνομους, στην Ελλάδα τους έβαλαν στο Κοινοβούλιο. Πέρα από την συγκάλυψη και τη παρότρυνση από τους υπόλοιπους δεξιούς ψάλτες της Βουλής (για λόγους αποπροσανατολισμού) και της εκκλησίας οι δολοφόνοι με βουλευτική ασυλία προκαλούν μέχρι και αυτούς που έχουν προσφέρει σε αυτόν τον τόπο, χαρακτηριστικό παράδειγμα το ρατσιστικό παραλήρημα του βουλευτή της Χρυσής Αυγής Η. Παναγιώταρου προς τον Σοφοκλή Σχορτσιανιτη: « Δεν θεωρούμε ότι ο Σχορτσιανίτης, σύμφωνα με τα πρότυπα της ελληνικής φυλής, είναι Έλληνας. Δεν είναι Έλληνας. Πρέπει να είναι και οι δύο γονείς του Έλληνες και να ανήκουν στην ευρωπαϊκή φυλή. Αυτό θεωρούμε εμείς. Αν θεωρείτε εσείς τον Σχορτσιανιτη Έλληνα, πάρτε τον στο δικό σας κόμμα».
Η 28η Οκτωβρίου έχει πιο βαθιά μηνύματα, μας παροτρύνει για την αλλαγή, οι δρόμοι και οι παρελάσεις ανήκουν στον λαό και όχι στους χαρτογιακάδες και στους δήθεν επίσημους, οι δρόμοι ανήκουν στον λαό.. αλλά πάνω απ όλα το **μέλλον** ανήκει στον λαό και πρέπει να αγωνιστεί για αυτό.
Το μέλλον ανήκει σε αυτούς που ονειρεύονται...!!!

28 ΟΚΤΩΒΡΗ 1940-2012

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ!

ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΕΞΩ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΤΩΡΑ Η ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ, ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org Τηλ. 6932 828964, 210 3232871

ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 40!!!

Δεν θα ξεκινήσω με ειρωνεία. Θα μπω κατευθείαν στο ψητό. Είναι 28η Οκτωβρίου και τρέχετε όλοι καμαρωτοί καμαρωτοί να δείτε τα παιδιά σας να κάνουν παρέλαση!! Ρε πάτε καλά; Τι σας φταίνε τα έρμα τα παιδάκια να τα ξυπνάτε πρωί πρωί και να τα στέλνετε για περίπατο στο κέντρο της πόλης; Τα ρωτήσατε αν θέλουν; Τι βλακείες είναι αυτές; Σοβαρευτείτε και αφήστε τα να λιώσουν στον ύπνο μιας και τη γλιτώνουν από το να πάνε σχολείο.

Του **Plitsman**

Εντάξει, ναι ξέρω. Δεν είναι περίπατος κύριε! Είναι παρέλαση! Είναι φόρος τιμής για τους πεσόντες του 40 που με περίσσεια τόλμη και θάρρος πολέμησαν τον κατακτητή για να την σημαία και την πατρίδα τους. Για να είμαστε εμείς ελεύθεροι τώρα.. Αυτά ακούω και γελάω..

Το μόνο πράγμα που θα μπορούσα να πω για την 28η Οκτωβρίου είναι ότι αν ο Μεταξάς δεν είχε πει το Όχι, ο Παναθηναϊκός θα έπαιζε στο campionato…

Πριν λοιπόν ξεκινήσεις το παραλήρημα περί του έθνους, της σημαίας και της ελευθερίας, και πριν ξυπνήσεις το παιδί σου να πάει στη παρέλαση για να τιμήσει τα νεκρά παλικάρια, βάλε το κούφιο κεφάλι σου να δουλέψει λίγο..

Πρώτον, το παιδί σου θα παρελάσει μπροστά από όλο τον οχετό του συστήματος που ζεις.

Παππάδες, δήμαρχοι, αντιδήμαρχοι, βουλευτάδες, μπάτσοι, στρατιωτικοί

και κάθε είδους προέδρους και παραπροέδρους.. Αν λοιπόν εσύ νομίζεις ότι το παιδί σου το στέλνεις να τιμήσει το έπος του 40 περνώντας μπροστά από όλους αυτούς που προείπα, τότε έχεις πρόβλημα.

Δεύτερον, η τρομοκρατία που δέχεται το παιδί σου σε περίπτωση που δεν θέλει να παρελάσει είναι αδιανόητη και θα έπρεπε να το σκέφτεσαι σοφέ γονιέ. Εννοώ λοιπόν, ότι σε περίπτωση που δεν θέλει το κακόμοιρο να πάει, οι αγαπημένοι του εκπαιδευτικοί το απειλούν με απουσίες, τιμωρίες και δεν ξέρω και εγώ τι άλλο σκαρφίζονται κάθε φορά.

Τρίτο και τελευταίο, αφορά εσένα καλέ μου γονιέ.. Λες ότι το παιδί σου το στέλνεις για να τιμήσει τους νεκρούς του 40 ενώ εσύ κάθε μέρα με τη ζωή σου τους σπιλώνεις την μνήμη. Αν αυτοί οι άνθρωποι έβλεπαν από κάπου πως έχεις καταντήσει θα ντρέπονταν που πολέμησαν…. Για να μάθεις αν θες αξιολάτρευτε γονιέ, οι πολεμιστές του 40 δεν πολέμησαν για τις σημαίες και τις γραμμές στα σύνορα.. Πολέμησαν για να υπάρχει ελευθερία. Ελευθερία στο λόγο και στη γνώση. Ελευθερία να σκέφτεσαι και να δημιουργείς. Αυτοί οι άνθρωποι πολέμησαν για να είσαι ένας άνθρωπος που θα ζει με αξιοπρέπεια και αλληλεγγύη προς τους άλλους ανθρώπους. **ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΛΕΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ!!!** Πολέμησαν κάτι που εσύ μάχεσαι με νύχια και με δόντια να το φέρεις ξανά στο προσκήνιο.

Η στάση που έχεις στην καθημερινότητα σου είναι για κλάματα. Κάθε μέρα που περνάει αποδεικνύεις πόσο μίζερος και κακόμοιρος έχεις γίνει, αφήνοντας τη ζωή σου έρμαιο στα χέρια κλεφτών και δολοφόνων…

Αν θες λοιπόν να τιμήσεις το έπος του 40, πήγαινε στις παρελάσεις και αντί να χειροκροτείς σαν χάνος βάλε οδόφραγμα για να τις σταματήσεις!!

ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ…

ΚΟΠΕΛΙΑ, ΦΕΡΕ ΜΑΣ ΜΙΑ ΜΠΥΡΑ ΑΚΟΜΑ
ΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΟΥΜΕ;
ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΑΛΛΕΣ ΔΥΟ ΜΠΡΙΖΟΛΕΣ, ΕΝΑ ΓΙΟΥΒΕΤΣΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ LIGHT
ΝΑ ΣΕ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ;
ΑΧ! ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ!
ΑΥΤΗ Η ΚΟΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ LIGHT!
ΔΕ Μ' ΑΡΕΣΕΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ
ΟΙ ΓΑΡΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ;
ΚΑΛΕ! ΜΙΑ ΜΥΓΑ! ΚΑΝΤΕ ΚΑΤΙ!
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, ΜΟΥ ΠΕΣΕ ΤΟ ΠΗΡΟΥΝΙ
ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΡΕΣΤΑ;
ΘΑ ΜΑΣ ΦΕΡΕΤΕ ΕΝΑ ΤΑΠΕΡΑΚΙ;
ΕΜΑΣ ΜΑΣ ΞΕΧΑΣΑΤΕ;
ΣΚΑΣΤΕ!
ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΚΟΙΤΑΤΕ ΕΤΣΙ ΑΦΕΝΤΙΚΟ; ΕΣΕΙΣ ΔΕ ΛΕΤΕ ΟΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΣΩΣΤΑ ΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ, ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ **ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ**;
ΝΑΣΟΣ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ
Η ΒΡΩ ΟΣΤΟΜΗ
ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΣΑΝΤΙΣΜΕΝΟΙ...
...ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥΣ

Κάθε Κυριακή στα...
Ιντερνετικά περίπτερα...

BABUSHKA

